KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 239. V. 1937 — Kuusipäivän 1:nen päivä — Keskiviikkona joulukuun 1 p:nä

Joulukuun 1 päivänä vuonna 1934 klo 16,30 Leningradissa, Leningradin Sovetin rakennuksessa (ent. Smolnassa) työväenluokan vihollisten lähettämän murhaajan käden kautta sai surmansa NKP(b):n Politbyron jäsen ja NKP(b):n Keskuskomitean ja Leningradin alue- ja kaupunkikomitean sihteeri sekä SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean jäsen, tulinen ja peloton revolutsioneeri, Leninin ja Stalinin paras oppilas ja taistelutoveri, työväenluokan rakastettu johtaja, kallis Sergei Mironovitsh Kirov.

SERGEI MIRONOVITSH KIROV

Kolme vuotta sitten, joulukuun **1 p. v. 1934**, fasististen hyenain halveksittu joukkio — trotskilais-zinovjevilaiset bandiitit murhasivat Kirovin. Toimien fasististen vakoilulaitosten antamien tehtävien mukaan, spionien ja tuholaisten trotskilais-buharinilainen joukkio riisti sovettikansan ystävyysperheestä työtätekevien miljoonille loppumattomasti läheisen Sergei Mironovitsh Kirovin — erinomaisen bolshevikin, kommunistisen puolueen huomatun toimihenkilön, suuren Stalinin läheisen oppilaan, asetoverin ja ystävän.

Katkesi ihmisen elämä, ihmisen, joka kokonaan antoi itsensä työväenluokan asialle, kommunismin asialle, ihmiskunnan vapauttamisen asialle. Miehuullisen taistelijan, revolutsion tulisen tribunin, kansan rakastaman jalo sydän lakkasi sykkimästä.

Kirovin kuoleman johdosta NKP(b):n KK:n jäsenten kirjoittamassa kirjeessä on kuvattu Sergei Mironovitshin sankaritie:

> "Sinä olit aina kanssamme raskaiden taisteluvuosien aikana sosialismin riemuvoiton puolesta maassamme, sinä olit aina kanssamme horjahtelujen ja vaikeuksien vuosina puolueemme sisällä, sinä kestit kanssamme kaikki viime vuosien vaikeudet, ja me menetimme sinut hetkellä, jolloin maamme saavutti suuria voittoja. Kaikessa tässä taistelussa, kaikissa saavutuksissamme on paljon sinun osuuttasi, paljon sinun energiaasi, voimaasi ja tulista rakkauttasi kommunismin asiaa kohtaan".

Kansa tulisesti rakasti Kirovia, joka kykeni löytämään kirkkaat, totuudenmukaiset sanat, kaikille työtätekeville läheiset ja ymmärrettävät sanat. Eräässä viime puheessaan Sergei Mironovitsh sanoi:

> "...Me täällä, yhdellä kuudennesosalla maapalloa, näemme, miten päivästä toiseen, tunnista toiseen, taotaan uutta, sosialistista yhteiskuntaa, rakennetaan todella mahtavaa työtätekevien elämää, ja pitäisi olla sokea, jos ei näkisi, miten nyt **koko maapallo on jakautunut kahteen jättiläismäiseen, mutta ei samanarvoiseen pallonpuoliskoon: toisella puoliskolla on yö, pimeys, tyhjyys ja kuollut sana — kuolema, toisella — elämä, työ ja luomistyö ja voiton sana — eteenpäin uuteen elämään. Ja, toverit, ei ole olemassa onnellisempia kun ne ihmiset, joita nimitetään bolshevikeiksi. Tällä pallonpuoliskolla me kanssanne viemme eteenpäin tätä voittoisaa lippua ja ehdottomasti voitamme, jos olemme uskollisia Leninin neuvoille, jos tulemme seuraamaan rakastetun Stalinimme ohjeita".**

Petturin käsi riisti Kirovilta mahdollisuuden nähdä sosialistisen yhteiskunnan suurenmoista rakennusta, joka on jo rakennettu. Sosialismin jättiläisvoitot on ikuisesti kirjattu nyt Suureen Stalinilaiseen Konstitutsioon.

Sosialismin kasvu herättää luokkavihollisten villiä vihaa. Porvaristo, erittäinkin sen julmistuneimmat edustajat — vimmatut fasistit eivät pysähdy minkään edessä vahingoittaakseen sosialismin asiaa SSSR:ssä. Ne lähettelevät spioneja ja tuholaisia maahamme, asettaen päämääräkseen synnyinmaamme muuttamisen imperialismin siirtomaaksi ja kansamme muuttamisen orjiksi. Halveksittujen, kansan kiroamien trotskilais-buharinilaisten heittiöiden muodossa fasistit ovat löytäneet itselleen kuuliaisia lakeijoita spionaashin, tuholaisuuden, diversioiden, murhien organisoimiseksi.

Fasisti-isäntiensä maineeksi trotskilais-buharinilaiset heittiöt menevät mihin kataluuteen tahansa, mihin rikoksiin tahansa, pyrkien luovuttamaan tehtaamme kapitalisteille ja maat — tilanomistajille. Kirovin murha oli kapitalismin restauratsion rikosplaanin elimellinen osa SSSR:ssä.

Kirovin murhaamisella fasistiset bandiitit ja spionit luulivat saavansa aikaan sekaannusta ja hämminkiä bolshevikipuolueen riveissä, sovettikansan riveissä. Siitä ei tullut mitään! Viholliset erehtyivät laskuissaan! SSSR:n kansat vielä tiukemmin tiivistyivät bolshevikipuolueen ympärille, rakastamansa johtajan ja opettajan toveri Stalinin ympärille.

Katala murha herätti suuttumuksen myrskyn koko maassa. Murskattava kyyt, lakaistava maanpäältä petturit — sellainen oli työtätekevien yksimielinen ääni. Proletariaatin diktatuurin rankaiseva säilä laski spionien ja murhaajien fasistisen joukkion päitten päälle. Mutta viholliset eivät kuitenkaan vielä riisutuneet aseista. Murskatun trotskilais-buharinilaisen bandin jätteet koettavat toimia. Tarvitaan korkeata revolutsionista valppautta hävittääksemme ne kaikki viimeistä myöten.

Puolueensa uskollinen poika, toveri Stalinin johdonmukainen oppilas, Sergei Mironovitsh väsymättä opetti työtätekeviä revolutsioniseen valppauteen, väsymättä varoitti vihollisten salajuonista.

> "Meidän on oltava, — sanoi tov. Kirov, — erittäin ankaria trotskismiin nähden, joka on muuttunut porvarillisen kontrrevolutsion etumaiseksi joukko-osastoksi, mikä antaa sille aatteellispoliittisen, taktillisen ja organisatoorisen aseen taistelussa voittavaa sosialismia vastaan."

Kirovilla eivät sanat koskaan eronneet teoista. Kirov löi menshevikejä jo ennen v. 1917, löi ja paljasti niitä v. 1917 ja sitä seuraavina vuosina. Kirov löi Bakussa trotskilaisia ja porvarillisia natsionalisteja, ja myöhemmin, Leningradissa säälimättä paljasti zinovjevilaisia, trotskilaisia, oikeistolaisia.

Kansa hellästi ja palavasti rakasti Mironytshiansa, joka oli säälimätön vihollisiin nähden ja joka koko elämänsä — viime hengenvetoon asti — seisoi bolshevikipuolueen intressien, synnyinmaan intressien vartiossa. Kirovin koko elämä on esimerkki revolutsionisesta miehuullisuudesta ja pelottomuudesta.

Tov. Kirov oli puutteen poika. Iloton lapsuus synnytti hänessä protestin tunnetta eksploataattorien maailmaa vastaan.

Nuoruusvuosilta asti tov. Kirov ainiaasti sitoi kohtalonsa sosialistiseen revolutsioon. Urzhumissa olleet poliittiset karkoitetut olivat hänen ensimmäisiä opettajiaan. Proklamatsiot olivat hänen ensimmäisinä opintovälineinään revolutsion aapista tutkittaessa.

Kirov oli bolshevikipuolueen miehuullinen taistelija, työväenluokan taistelun organisaattori vihattua itsevaltiusjärjestelmää vastaan, kapitalisteja ja tilanomistajia vastaan. Kirov oli aina Leninin-Stalinin uskollinen asetoveri.

V. 1905 Kaukaisessa Siperiassa hän aseisti työläisiä, opetti heitä itseuhrautuvaiseen taisteluun sosialismin suurten päämäärien puolesta. Eivät vankilat, eivät vainot, eivätkä maanalaisuuden raskaat olot voineet murtaa Kirovia. Tsarismin verivainot vielä enemmän karkaisivat hänessä taistelutahtoa, miehuullisuutta ja urhoutta. Tsaristinen poliisi useita kertoja vangitsi Kirovin. Mutta hän ei milloinkaan lopettanut revolutsionista toimintaa.

Vuosi 1917. Kirov on Vladikaukasiassa. Erinomainen joustavuus, taito ottaa huomioon kansallisuuksien välisen ja luokkayhteenkietoutumisen koko monimutkaisuuden, suurenmoinen sitkeys yhdistettynä erinomaisiin organisaattori- ja puhujalahjoihin loivat toveri Kiroville Terekassa eittämättömän auktoriteetin. Kirov bolshevikien pikkuryhmän kanssa onnistuu eristämään sovittelijat ja suuren Lokakuun sankarillisten päivien aikana valtaa Vladikaukasian sovetin enemmistön. Kirov matkustaa Pietariin Yleisvenäläiseen Sovettien II edustajakokoukseen ja ottaa osaa Lokakuun aseelliseen kapinaan.

Revolutsion miehuullinen sotilas, Sergei Mironovitsh kaikessa täydellisyydessä ilmaisi itsensä kansalaissodan raskaina ja jännittyneinä vuosina. Maa tunsi Kirovin heti työväenluokan yhtenä lahjakkaimpana sotapäällikkönä.

Sergei Mironovitshin henkilökohtainen urhous, esimerkkiä vailla oleva hänen uljuutensa ja rohkeutensa Astrahanin puolustuksessa, valkokaartilaisten ja interventtien murskaamisessa ja takaa-ajamisessa toivat Kiroville joukkojen mitä lämpimimmät sympatiat.

Astrahanin puolustusta Kirov johti poikkeuksellisen vaikeissa olosuhteissa, elintarpeiden ja sotilasvarustuksen puuttuessa, kontrrevolutsionisten kuohuntojen ollessa selkäpuolella. Denikin ja Koltshak pyrkivät yhdistymään, sitä varten niiden tuli alistaa allensa Tsaritsyn ja Astrahan. Juudas Trotskij rikostoiminnallaan kaikin tavoin auttoi valkokaartilaisia: "rintaman oikaisemisen" tarkoituksessa hän ehdotti, että Punaisen Armeijan on puhdistettava Astrahani, mutta Trotskij kohtasi Kirovin rautaisen vastarinnan. 11:nnen armeijan revolutsionisen sotilassovetin jäsen tov. Kirov protesteerasi Trotskin petturitaktiikkaa vastaan. **"...Niin kauan kun Astrahanin aluepiirissä on vaikkapa yksikin kommunisti, niin Volgan jokisuu on ollut, on ja tulee olemaan sovettilainen",** — puhui Kirov. Lenin hyväksyi Kirovin kannan ja antoi direktiivin puolustaa Astrahania loppuun asti.

Valkokaartilaisten murskaamisen jälkeen me näemme tov. Kirovin Azerbaidzhanin bolshevikien johtajien paikalla — hän yhdessä Sergo Ordzhonikidzen kanssa organisoi sovettivallan Taka-Kaukasiassa. Bakun naftalähteet ovat kansantalouden yksi tärkein ala. Kirov tämän sanan todellisessa mielessä henkiinherätti, jälleenrakensi Bakun hajoitetun naftatalouden.

XIV puoluekokouksen jälkeen puolue asetti toveri Kiroville mitä vastuunalaisimman tehtävän — käydä Leningradin järjestön johtoon ja puhdistaa se zinovjevilaisesta roskasta. Leningradissa tarvittiin lujaa, päättävää, varmaa kättä ja puolue lähetti sinne Kirovin. Poikkeuksellisen tarkkanäköisyytensä ja leppymättömyytensä ansiosta vihollisiin nähden Kirov kykeni murskaamaan zinovjevilais-trotskilaisen löyhkäävän pesän Leningradissa. Kirov oli puolueen linjan puolesta taistelijain etuniveissä silloinkin, kun puolue löi kulakkiagentuuria — katalia kavaltajia ja pettureita Rykovia, Buharinia ja heidän käskyläisiänsä.

Paljastaen ruikuttelijoita, vähäuskoisia, vihollisia, Kirov kannusti joukkoja murtumattomalla ja ehdottomalla uskollaan sosialismin lopulliseen voittoon maassamme.

Kirov oli sosialistisen rakennustyön ensiluokkainen mestari. Hän oli maamme industrialisoinnin ja maatalouden kollektivisoinnin stalinilaisen plaanin yksi huomatuin toteuttaja.

Kirov voitiin nähdä Leningradin tehtaiden työosastoissa, tieteellisten instituuttien laboratorioissa, uusien sähköasemien ja apatiittikaivosten perustaa laskettaessa ja rakennustyömaalla, koepelloilla, kolhooseissa ja sovhooseissa. Koneiden uudet tyypit, uudet tehtaat, monet tieteelliset keksinnöt, uusi kaupunki pohjolassa, vehnä kaukaisessa pohjolassa, Valkean-Itämeren kanava — kaikki tämä ja moni muu, mikä on muuttanut Leningradin, Karjalan, kaukaisen pohjolan muodon, on yhteydessä Sergei Mironovitshin nimen kanssa. Ehtymättömän energian, valtavan tutkimushalun ja organisatoorisen talantin mies, Kirov oli valtiollinen toimihenkilö suuressa mitassa.

Puolueen uskollinen poika, Kirov, keskeytymättä kasvatti joukkoja bolshevismin traditsioilla. Hänen tulinen sanansa aatteellisesti rikastutti ja karkaisi bolshevistisia kaadereita.

Kirov puhui:

> "Meidän asiamme, toverit, on voittamaton ei ainoastaan siksi, että meillä on suuri rakentajien armeija, vaan myös siksi, että me rakennamme sellaisen arkkitehdin plaanin mukaan, joka ei eksy oikealta historialliselta tieltä, — meidän arkkitehtimme on leninismin aseistama voittamaton bolshevikipuolue."

> "Edessämme, toverit, ovat jättiläistehtävät puolueellamme, paljon me olemme jo toverit ratkaisseet, mutta meidän on vielä ratkaistava paljon. Kaikki objektiivinen edessäolevaa menestyksellistä sosialistista rakennustyötä varten meillä on olemassa.

> On välttämätön huolehtia tärkeimmästä — siitä, että suuri kaksimiljoonainen monoliittinen leniniläinen puolue olisi todella kallio, johon särkyisivät kaikkien niiden päät, jotka asettuvat poikittain voittoisasti kasvavan sosialismin tielle".

Kirovin kaikki esiintymiset olivat mitä syvimmän uskon läpitunkemia kollektiivin voimaan ja voittamattomuuteen, rajattomalla rakkaudella ja uskollisuudella puoluetta kohtaan, sen johtajaa toveri Stalinia kohtaan.

> "On vaikea käsittää sellaisen jättiläisen muotokuvaa minkälainen on Stalin. **Viime vuosina, siitä asti, kun me olemme työskennelleet ilman Leniniä, me emme tunne yhtään käännettä työssämme, emme yhtään suurempaa alotetta, loosunkia, suuntaa politiikassamme, jonka tekijänä ei olisi Stalin, vaan olisi joku toinen. Koko perustyö — tämä tulee puolueen tietää — käy toveri Stalinin ohjeiden mukaan, hänen alotteestaan ja johdollaan.** Kansainvälisen politiikan suurimpia kysymyksiä ratkaistaan hänen ohjeittensa mukaan, eikä ainoastaan näitä suurimpia kysymyksiä, mutta vähäpätöisiltäkin näyttävät kysymykset kiinnostavat häntä, jos ne koskevat maamme työläisiä, talonpoikia ja kaikkia työtätekeviä."

Yhdessä innokkaassa puheessaan Kirov sanoi näin:

> "Toverit, monta vuosisataa sitten suuri matemaatikko haaveili löytävänsä tukipisteen sitä varten, että nojaten siihen voisi kääntää maapallon. Kuluivat vuosisadat ja tämä tuki on ei ainoastaan löydetty, sen olemme me luoneet omin käsin. **Ei kulu paljon vuosia, kun me teidän kanssanne, nojaten sosialismin voittoihin sovettimaassamme, käännämme molemmat pallonpuoliskot kommunismin tielle".**

Niin, tuki maailman kääntämiseksi on löydetty ja luotu, tämä tuki graniittikalliona kohoaa kapitalismin myrskyävän meren keskeltä. Maailman historian vipu on luotetuissa ja varmoissa käsissä, kommunistien puolueen ja sen suuren johtajan toveri Stalinin käsissä.

A. AZIZJAN.

KIROVIN MUISTOLLE SYDÄMET LYÖ

Joulukuun lumia pilvet ne kylvää,
vinhasti iskevät pohjolan viimat...
Torilla nään minä Kirovin ryhdin, —
mieleeni muistuvat järkkyvät tiimat,
muistuvat, niinkuin ne eiliset ois...
Muistot ne konsaan ei kaikkoa pois!

— — —

Kuulutti radio eetterin halki:
Kähyiset käärmehet myrkkyä syyti!
Kaatunut Kirov on kilvelle meiltä!
Viesti se iski ja sydämet hyyti...
Oli kuin elämä lakannut ois...
Muistot ne konsaan ei kaikkoa pois!

Mutta se elämää salpaava hetki
ratkesi sovettikansojen vihaan:
Myrkkyinen hammas ol' sattunut juuri
sovettikansojen luuhun ja lihaan.
Liikahti maa kuni järissyt ois:
Katalat kyyt kaikki tuhoomme pois!

Vierinyt aika on, Kirovin muisto
iäti mielissä vihreenä säilyy,
Leninin, Stalinin taisteluveljen
sankarikuva niin kirkkaana päilyy.
Mistä sen vihreys haihtumaton?
Voimamme lähteissä juuret sen on!

Ei ole voimamme lähteillä rajaa,
ei ole silmäimme aloilla rantaa!
Nuoruuden iäti kasvavat voimat
kaikilta suunnilta voittoja kantaa.
Leninin-Stalinin puolueen tie
voitosta voittoon kansamme vie.

Lumien untuvat täyttävät ilman.
Jäämeren palkehet hyytänsä huhuu.
Yli sen raikuvi radion torvi,
Karjalan rahvaalle Papanin puhuu!
Sovettikansojen tahto se on
luja kuin teräs — ja jakamaton!

Kuulutti radio eetterin halki:
Vartioposteille parhaimpiansa
sovettikansat ne juhlien vaatii,
vaalien kaikkia sankarejansa.
Missä on ylevin sankarityö,
Kirovin muistolle sydämet lyö.

EEMELI PARRAS

BOLSHEVIKIN KUOLEMA

Ankara viesti Kirovin katalasta murhasta salamana kiiti kaupunkeihin ja kyliin, tehtaiden työosastoihin, kolhosnikkain tupiin, oppineiden laboratorioihin, lasten kouluihin ja puna-armeijalais-kasarmeihin. Terävällä kivulla se läpäisi maamme, raskaana murheena se tuntui maailman kaikkien maiden työtätekevien sydämissä.

Korvaamattoman menetyksen aiheuttamassa surussa ja murheessa, suurenmoisessa vihassa, palavassa vihassa fasistisia murhamiehiä — kansan vihollisia kohtaan — yhtyivät kaikki, jotka ovat tehneet pesäeron väkivallan, kurjuuden, sorron maailman kanssa, jotka Leninin-Stalinin lipun alla kulkevat eteenpäin sosialismiin, onnelliseen ja iloiseen elämään.

Villiintyneiden kontrrevolutsionisten sekasikiöiden, jotka aikoivat palauttaa palkkaorjuuden onnelliseen maahamme, iskuun suuri kansamme antoi paljon merkitsevän vastauksensa. Rautaisiin riveihin vielä tiukemmin tiivistyi se puolueemme ympärille johtajamme ja ystävämme — rakkaan Stalinin ympärille. Luomisinnon ja energian ennenkuulumattomalla nousulla stahanovilaisessa liikkeessä se osoitti tahtonsa ja tiukan päättäväisyytensä saattaa sosialismin rakennustyö, Leninin-Stalinin suuri asia, maailman proletariaatin asia, jonka puolesta antoi elämänsä toveri Kirov, voittoisaan loppuun asti.

Pelottoman taistelijan, tulisen tribunin, todellisen proletaarisen johtajan Kirovin kirkas kuva tulee elämään tulevien sukupolvien muistossa, tulee innostamaan uusiin voittoihin taistelussa iloisen ja onnellisen elämän puolesta.

Tulevaisuus kuuluu sille työembleemalle, mikä on kuvattu lippuihimme, joiden kanssa me astuimme Lokakuun revolutsioon, tulevaisuus kuuluu Sirpille ja Vasaralle.

(S. M. Kirovin puheesta kolhoosiudarnikkojen ensimmäisessä edustajakokouksessa (maaliskuussa 1933).

Ei kulu pitkää aikaa, jos me tulemme työskentelemään niin, kuin lupasimme juhlallisessa lupauksessamme, jos me edelleenkin tulemme korkealla kantamaan Leninin lippua, jos järkähtämättä, kuten tähänkin asti, tulemme kulkemaan kommunistisen puolueen mukana, elämään ja työskentelemään työtätekevien suuren johtajan ja opettajan toveri Stalinin ohjeiden mukaan — meidän asiamme voittaa koko maailmassa.

(Toveri S. M. Kirovin puheesta kolhoosi-udarnikkojen II edustajakokouksessa (kesäkuussa 1933).

...Menestykset meillä ovat todellakin suuremmoiset. Piru hänet tietäköön, jos inhimillisesti sanot, niin haluttaa elää ja elää. Katsokaa, tosiaankin, mitä tapahtuu. Sehän on tosi!..

...Toverit, työ on ei vain innostavaa, työ on hyvin raskasta, hyvin monimutkaista, hyvin vastuunalaista. Mutta kun meillä on tällainen sankarillinen työväenluokka, joka asuu meidän Sovettien maan, kun meillä on tällainen puolue, jonka on muovannut ihmisistä suurin — Vladimir Iljitsh Lenin, puolue, jonka valiojoukkue on nyt juuri tässä koolla, puolue, joka ei tiedä minkäänlaisia esteitä, minkäänlaisia vastuksia, puolue, jolla ei ole rahtuakaan epäilystä asiansa oikeudenmukaisuudesta, minä ajattelen, että tällaisen puolueen, tällaisen työväenluokan kanssa ovat vastaiset tehtävät ei vain ratkaistavissa, vaan ratkaistaan loistavasti, ratkaistaan voittoisasti sitäkin suuremmalla syyllä, että perusvaikeudet ovat jo jälessäpäin.

(Toveri Kirovin puheesta NKP(b):n XVII edustajakokouksessa),

SERGEI MIRONOVITSH KIROV
Leninin-Stalinin puolueen sankarillinen taistelija

Joulukuun 1 päivänä 1934 Leningradissa, Smolnassa, trotskilais-zinovjevilaisen fasistisen palkkamurhaajan katalasta kädestä kaatui Sergei Mironovitsh Kirov. Hän kaatui taistelupaikallaan. Koko elämänsä tov. Kirov seisoi kaikkein etumaisimmilla, kaikkein vastuunalaisimmilla, kaikkein vaarallisimmilla paikoilla taistelussa työväenluokan asian puolesta, taistelussa puolueemme puolesta, proletariaatin diktatuurin puolesta. Vihollisen kuula yllätti hänet sillä hetkellä, kun hän kiirehti kertomaan Leningradin työläisille ja työtätekeville NKP(b):n KK:n marraskuun pleenumin päätöksistä.

Tuhoutui peloton, sankarillinen taistelija, palava tribuni, kansan rakastama, suuren Stalinin läheisin työtoveri ja ystävä. Hän tuhoutui silloin, kun joka tunti toi tietoja sosialismin asian uusista voitoista, jonka puolesta hän taisteli ja jolle hän antoi koko elämänsä.

Hänen kuolemansa oli raskas menetys puolueelle, työväenluokalle, SSSR:n koko kansalle. Koko kansa suri tätä menetystä. Yhdessä ylettömän tuskan ja surun kanssa nousi kansan uhkaavan vihan ja inhon aalto murhaajia ja niiden innoittajia vastaan. ”Kuolema inhoittaville murhaajille ja niiden häntyreille!”, — kuului kaikkialta. — ”Tulemme suojelemaan johtajiamme kuin lippua taistelussa!” Vielä tiiviimmin tiivistyivät kansan laajat joukot kommunistisen puolueen ympärille, suuren Stalinin ympärille.

Lapsuusvuosista asti tov. Kirov koki ankaraa puutetta ja kurjuutta. Kirov oli noin 4 vuoden vanha, kun hän menetti isänsä; hän oli 7 vuoden ikäinen kun kuoli hänen äitinsä, ja lapsuusvuodet Serjozha Kostrikov vietti orpokodissa. Pienen Serjozha Kostrikovin erinomaiset kyvyt ja lahjakkuus ilmenivät jo silloin. Hän opiskeli mainiosti, päätti alkeiskoulun ja 15 vuotisena poikasena muutti Kazaniin, jossa meni alempaan teknilliseen kouluun. Hänen täytyi tavattomasti ponnistella, elättääkseen itsensä ja aikanaan suorittaakseen maksun opiskeluoikeudesta koulussa.

Tavattoman raskaista oloista huolimatta Kirov oppi loistavasti. Jo silloin nuoressa Kirovissa ilmenivät nykyään koko maailmalle tunnetuiksi tulleet ominaispiirteet. Itse nähden nälkää, hän usein antoi viimeiset kopekkansa samanlaisessa puutteessa oleville tovereilleen.

Jo silloin tov. Kirov ajattelee probleemeja, joiden ratkaisun antaa ainoastaan marxismi-leninismi. Eräässä senaikaisessa kirjeessään hän sanoo: ”...Minkä vuoksi yksi nauttii elämästä, hittoakaan tekemättä, mutta toinen ei tunne minkäänlaista lepoa ja elää kauheassa puutteessa?”

V. 1904, loistavasti päätettyään teknillisen koulun, S. M. Kirov muutti Tomskiin, otti siellä yhteyden paikallisten sosialidemokraattien kanssa ja alkoi aktiivisen revolutsionisen työnsä. Silloin hän ensi kertaa luki Leninin tunnetun teoksen ”Mitä tehdä?” Tämä kirja teki tov. Kiroviin sangen suuren vaikutuksen. Hän heti kehkeytyi johdonmukaiseksi ja energiseksi bolshevikiksi.

Alkoi myrskyinen 1905 vuosi. Kirov oli silloin vasta 19-vuotias. Lenin kehoittaa puoluetta valmistamaan aseellista kapinaa, ja Kirov tarmokkaasti ryhtyi aseiden hankintaan ja aseistettujen työläisjoukko-osastojen muodostamiseen. Hän tarmokkaasti työskenteli Leninin asettamien proletaarisen puolueen tehtävien toteuttamisessa.

Vastaukseksi tammikuun 9 päivän 1905 verilöylyyn Tomskissa valmistettiin mielenosoitusta. S. M. Kirov vaati, että mielenosoitus olisi aseistettu. Pieni ryhmä työläisiä, jotka tov. Kirov varusti aseilla, kulki mielenosoituksen etupäässä. Kirov asteli läheisen ystävänsä, työläisen Kononovin rinnalla, joka kantoi punaista lippua.

Mielenosoituksen kimppuun hyökkäsivät hampaisiin asti aseistetut poliisit ja kasakat. Syttyi taistelu. Kirov sai pampuniskuja ja sapelin haavan; Kononov kaatui. Mutta kuolemansa edellä Kononov ehti reväistä lippukankaan tangosta ja piilottaa sen poveensa. Mielenosoituksen jälkeen, yöllä, toveri Kirov etsi ruumishuoneesta ystävänsä ruumiin ja otti hänen povestaan kuulien lävistämän ja veren tahraaman lipun... Tästä lipusta tuli bolshevistisen puolueen Tomskin komitean lippu.

V. 1905 lokakuun päivinä, jolloin tsaari julkaisi ”manifestinsa”, Tomskin teatterissa oli suurilukuinen miitinki. Samaan aikaan poliisit ja mustasotnialaiset järjestivät pogromin. Nämä murtovarkaat hyökkäsivät teatteriin ja alkoivat joukkopieksäjäiset ja murhat. Tov. Kirov aseistetun työläisryhmän johdossa sekaantui taisteluun ja antoi teatteriin kokoontuneiden tovereiden suurelle enemmistölle mahdollisuuden päästä ulos teatterista. Poliisit, kasakat, sotilaat, mustasotnialaiset hyökkäsivät pienen rohkean ryhmän kimppuun ja ajoivat sen naapuritaloon. Sinne piiloutuivat myöskin miitingin monet osanottajat. Rohkenematta tunkeutua taloon, mustasotnialaiset sytyttivät sen tuleen. Ainoastaan revolveri kädessä tietä raivaavan Kirovin poikkeuksellinen rohkeus antoi mahdollisuuden pelastukseen piiritettyjen enemmistölle.

S. M. Kirovin koko elämäkerta on revolutsionerin, pelottoman ja moitteettoman ritarin, kaikkein vaarallisimmilla paikoilla taistelevan, minkäänlaisissa ehdoissa lippuansa laskemattoman elämäkerta.

Piakkoin kuitenkin Tomskissa tuli paljastetuksi salainen kirjapaino, mitä aikanaan poliisi ei kyennyt paljastamaan. Kirovia etsivät. Hänet vangitsivat Vladikaukasiassa ja etappeja myöten, pitkien vaivojen jälkeen kaikissa matkan varrella olleissa siirtovankiloissa, toivat oikeuteen Irkutskin kaupunkiin. Mutta hän onnistui päästä irti tsaristisen oikeuden kynsistä ja taasen uudelleen palasi Vladikaukasiaan.

* * *

Työskennellessään Vladikaukasiassa, tov. Kirov sitoi kiinteät yhteydet vuoristoköyhälistön etumaisten edustajien kanssa, syvällisesti tutki heidän elämänsä, elintapansa ja Pohjois-Kaukasian kansojen puutteet ja tarpeet. Nämä tiedot, nämä yhteydet tekivät myöhemmin tavattoman suuren palveluksen Pohjois-Kaukasian työväenluokan asialle.

V. 1917 helmikuun revolutsion ensimmäisistä päivistä S. M. Kirov oli vladikaukasialaisten työläisten ja vuoristoköyhälistön tunnustettuna johtajana.

Kirov järjestää ja tiivistää puolueemme ympärille Vladikaukasian työläiset. Lokakuussa 1917 Vladikaukasian sovetti muuttui bolshevistiseksi.

Alkoi kansalaissota. Donilla järjestäytyi valkokaartilainen kontrrevolutsio. Tov. Kirovin täytyi, omaamatta paljon minkäänlaista yhteyttä keskukseen, itsenäisesti ratkaista useita monimutkaisia ja vaikeita kysymyksiä.

Denikinin hyökkäyksen aikana Kirov oli Astrahanissa, Kaspianmeren porteilla, josta kulki tie kansalaissodan liekeissä palavaan Kaukasiaan, josta kulki tie mainehikkaaseen Bakun kaupunkiin, minkä proletariaatti oli saanut Stalinin monivuotisen työn kasvatuksen.

* * *

Astrahanissa Kirov uudelleen osoittaa bolshevistisen johtamisen ja bolshevistisen organisatsion esimerkkejä. Tilanne Astrahanissa oli tavattoman raskas. Hyökkäsivät valkokaartilaislaumat. Kaupungissa oli nälkä. Kaupunki kihisi valkokaartilaisista. Ne kylvivät paniikkia: ei ollut sellaista valhetta ja parjausta, mitä valkokaartilaiset eivät olisi laskeneet liikkeelle sovettivaltaa vastaan, puoluettamme vastaan. Valkokaartilaisten onnistui järjestää kapina kaupungissa. Mutta tov. Kirov kokosi ympärilleen Astrahanin työläisten parhaimmat voimat, yhdisti puoluejärjestön, minkä oli aikaisemmin surullisen kuuluksitullut Shljapnikov desorganisoinut, ja Astrahan muuttui luoksepääsemättömäksi bolshevistiseksi linnakkeeksi.

Astrahanissa oli XI armeijan revolutsioninen sotilassovetti. Tov. Kirov oli revolutsionisen sotilassovetin jäsenenä, armeijan sieluna. Tov. Kirov oli katkeamattomassa yhteydessä puolueemme KK:n, Leninin kanssa: monta kertaa hän sai Leniniltä välittömiä tehtäviä ja ansiokkaasti täytti ne.

Trotskij petturimaisilla antautumismääräyksillään häiritsi voittoista aseellista taistelua valkokaartilaisia vastaan. Trotskij hajoitti aseellisia voimia, heittäen niitä pieninä joukko-osastoina, erillisinä rykmentteinä, miltei pataljooneina monille eri suunnille. Hänen operatiiviset määräyksensä olivat niin sekavia, että niistä oli vaikea päästä selville. Operatiivisia suuntia muuteltiin joka päivä, ja vielä kaksi-kolmekin kertaa päivässä. Yksi määräys oli ristiriitainen toisensa kanssa. Tov. Kirov kaikella päättäväisyydellä asetti nämä kysymykset puolueen Keskuskomiteassa, kirjoitti Leninille Trotskin vääristä direktiiveistä. Trotskij antoi määräyksen Astrahanin evakuoimisesta. Mutta Kirov ei ollut sellainen mies, että olisi luovuttanut vihollisellc sovettimaata, ja sitäkin suuremmalla syyllä sellaista asemaa kuin Astrahan. Kirov Leninin edessä protesteerasi Trotskin määräystä vastaan Astrahanin luovuttamisesta ja sai vastaukseksi Leninin sähkösanoman: ”Astrahania puolustettava loppuun asti”. Ja Kirov loistavasti täytti Leninin tehtävän. Astrahani jäi soveteille.

Denikin tuli lyödyksi. Pohjois-Kaukasia tuli vapautetuksi valkoisista.

Sovettivalta solmi rauhan Gruzian menshevistisen hallituksen kanssa. Oli tarpeen sovettivallan täysvaltainen edustaja Gruziaan. Puolue lähetti tähän toimeen toveri Kirovin. Ja S. M. Kirov — vanha maanalainen bolsheviki, puoluejärjestäjä, tulinen tribuni, sotilasjohtaja — matkustaa Tifliisiin (Tbilisiin) diplomaattina.

Toveri Kirovin toiminta herätti sympatiaa Taka-Kaukasian kaikissa työtätekevissä: sovettilähetystön talon luona Tbilisissä eivät lakanneet riemumanifestatsiot Sovettimaan kunniaksi, Kirovin kunniaksi.

Kirovin diplomaattisen taidon ansionsa mukaan arvioivat Lenin ja Stalin: rauhanneuvottelujen aikana Puolan kanssa toveri Kirov lähetettiin näihin neuvotteluihin sovettidelegaatiksi.

Kun Taka-Kaukasia tuli sovettilaiseksi, toveri Kirov palasi takaisin Kaukasiaan. Hän oli puolueen Keskuskomitean Kaukasian byron jäsenenä. Yhdessä Sergo Ordzhonikidzen kanssa hän laski Taka-Kaukasian sosialististen sovettirespublikkojen federatsion perustan.

Bakun bolshevikien johtajana toveri Kirov suoritti vaikean työn sodan hävittämän Bakun naftateollisuuden jälleenrakentamiseksi.

Koko työnsä ajan Vladikaukasiassa ja Bakussa Kirovin täytyi käydä ankaraa taistelua trotskilaisia vastaan. Kirov oli työtätekevien yleisesti rakastama johtaja. Hänen eittämätön auktoriteettinsa puolueen riveissä turvasi leniniläis-stalinilaisen linjan loistavan, ratkaisevan voiton.

Vuonna 1921, jolloin Trotskij yritti järjestää fraktsiansa ja hyökätä puoluetta vastaan, Kirovin johtama Vladikaukasian puoluejärjestö nousi seinänä Leninin-Stalinin kannan puolustukseen.

X edustajakokouksessa Kirov valittiin VKP(b):n KK:n jäsenkandidaatiksi ja XI edustajakokouksessa VKP(b):n KK:n jäseneksi.

Vuonna 1923, jolloin juudas-Trotskij Leninin sairastumisen yhteydessä uudelleen yritti fraktsioineen hyökätä puoluetta vastaan, tyrkyttääkseen trotskismia leninismin tilalle, toveri Kirov turvasi puolueen voiton proletaarisessa Bakussa.

Vuonna 1925, jolloin trotskilais-zinovjevilaisen bandin katalat kaksinaamaiset ja kavaltajat tekivät petoksen ja kaksinaamaisuuden puolueeseen suhtautumisensa peruslinjaksi, ja hyökkäsivät leniniläis-stalinilaista Keskuskomiteaa vastaan, jolloin kolmasti kirottu Zinovjev alkoi muodostaa bandiaan, puolue lähetti Kirovin Leningradiin.

VKP(b):n XIV edustajakokouksen jälkeen S. M. Kirov yhdessä Molotovin, Sergo Ordzhonikidzen, Kalininin ym. kanssa matkustaa Leningradiin, selittääkseen Leningradin proletaareille zinovjevilaisuuden petollisen olemuksen. Leningradin bolshevikit ja kaikki työläiset nopeasti tekivät itselleen selväksi zinovjevilaisuuden olemuksen.

Leninin-Stalinin puolueen murskaamat inhoittavat kyyt eivät lakanneet taistelemasta sosialismia vastaan. He siirtyivät maanalaiseen hajoitustyöhönsä. He antoivat direktiivin kannattajilleen: maskeerautukaa, esittäkää itsenne puolueen rehellisinä jäseninä, paremmin vahingoittaaksenne puoluetta. Kirov paljasti vihollisen nämäkin manööverit. Tov. Kirov paljasti Leningradin proletaareille zinovjevilaisuuden todellisen olemuksen. Tämän vuoksi hän olikin niin vihattu tämän inhoittavan bandin taholta. Tov. Kirov oli heidän kauhunsa, sillä hän osasi paljastaa heidän inhoittavat manööverinsa.

S. M. Kirovin johdolla Leningradin puoluejärjestö muuttui puolueemme stalinilaisen Keskuskomitean murtumattomaksi tueksi. Hyödyttömiä olivat zinovjevilaisten ja trotskilaisten kaikki yritykset vallata Leningradissa vaikka yksikin puoluejatsheikka. Yleinen viha ja inho ympäröi trotskilaisia ja zinovjevilaisia. Juuri tämän vuoksi nämä bandiitit niin kovasti vihasivat Kirovia, juuri tämän vuoksi nämä hitleriläisen Gestapon palkkarengit petturilaukauksella murhasivat puolueen ja koko SSSR:n kansan rakastaman bolshevikin. Juuri tämän vuoksi tov. Kirovin murhaajat ilmoittivat, että heillä on hänen kanssaan ”erikoinen tilienselvitys”, juuri tämän vuoksi halusi Kirovin päätä fasististen bandiittien yksi johtaja — Zinovjev, joka kauppasi synnyinmaatamme Hitlerille ja hänen agenteilleen.

Tov. Kirov oli ei ainoastaan Leningradin bolshevikien johtaja. Suurena valtionerona, sivistyneimpänä marxilais-leniniläisenä, NKP(b):n KK:n politbyron jäsenenä, suuren Stalinin työtoverina ja ystävänä, hän mitä läheisimmin osallistui puolueemme ja proletaarisen valtion johtoon. Taloudellisissa kysymyksissä ja maanpuolustuksen kysymyksissä, puoluerakennustyön kysymyksissä sekä teorian kysymyksissä — NKP(b):n KK:n kaikessa suunnattomassa, monipuolisessa työssä S. M. Kirovilla oli sangen huomattava osuutensa. Leninin-Stalinin oppilaana, hän oli puolueemme yhtenä kaikkein rakastetuimmista ja auktoriteettisimmista johtajista.

Sovettikansassa ei milloinkaan kuole Kirovin muisto, milloinkaan ei sammu kansan tulinen viha hänen murhaajiaan kohtaan.

Stalin kokosi ympärilleen työtoveriensa ja ystäviensä mainehikkaan esikunnan. Leninin parhaimmat oppilaat, kokeneimmat leniniläiset, jotka Leninin-Stalinin johdolla kulkivat pitkän ja mainehikkaan tien, muodostivat tämän esikunnan. Tähän mainehikkaaseen esikuntaan kuului myöskin Kirov.

Sergei Mironovitsh, suuren Stalinin monivuotinen työtoveri ja läheisin ystävä, kuoli taistelupaikallaan. Suuri ansio on hänellä sosialismin suurissa voitoissa. Nämä voitot tekivät kuolemattomaksi Sergei Mironovitsh Kirovin nimen. Kommunismin asia, jolle hän antoi koko elämänsä, on voittamaton.

(Zhurnaalissa ”Bolshevik” N:o 23 (v. 1936) olleesta N. Rabitshevin kirjoituksesta lyhennetty).

Российская Социалистическая Федеративная Советская Республика

X ВСЕРОССИЙСКИЙ СЪЕЗД СОВЕТОВ Раб., Крест., Красн. и Каз. депутатов.

АНКЕТНЫЙ ЛИСТ.

С решающим голосом.
С совещательным голосом

1. Имя, отчество и фамилия Киров Сергей Миронович
2. Возраст 36
3. Национальность [illegible]
4. Губерния, от которой делегирован [illegible]
5. Социальное положение [illegible]
6. а) Ведет ли самостоятельное сельское хозяйство Нет
б) Сколько десятин
7. Партийная принадлежность [illegible]
8. С какого года в партии 1904
9. Профессия [illegible]
10. Указать главные занятия:
а) до войны 1914 года [illegible]
б) до февральской революции
в) до октябрьской революции —
г) после октябрьской революции [illegible]
д) какую должн. занимает теперь [illegible]
11. Кем делегирован на Съезд [illegible]
12. Как происходили выборы
а) на Съезде [illegible]
б) в Совете
в) в Исполкоме
г) в армии
13. Участвовал ли в прежних Съездах: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 9-м [illegible]
14. Место постоянной работы Баку
15 Полученное образование: высшее, неоконч. студ., студент, среднее, низшее, внешкольное, читает и пишет, только читает, неграмотный

Подпись Киров

19 декабря 1922 г

Подпись лица, проверяющего анкету

Sergei Mironovitshin työtyylistä

Sergei Mironovitsh Kirov teki työtä äärettömän paljon. Joka päivä hänen luokseen saapui kymmeniä työläisiä, kolhosnikkoja, puoluetyöntekijöitä ja kaikille niille oli ehdittävä antaa ohjeita, oli autettava mitä moninaisimpien kysymysten ratkaisussa.

Ei yksikään työtätekevä, joka kävi Kirovin luona, jäänyt vastausta ja apua vaille. Suurella huomaavaisuudella kuunteli Sergei Mironovitsh pienimmänkin asian tai valituksen ja samalla antoi yksinkertaisen ja selvän vastauksen tai ohjeen asiasta. Muutenhan ei olisi voinut ollakaan, sillä Sergei Mironovitsh Kirov uhrasi kaikki voimansa, taitonsa ja koko elämänsä työtätekevien asian hyväksi.

Monen laitoksen, koulun ja työpaikan johtajat kävivät Kirovin luona selostamassa työstään ja saamassa ohjeita tulevaa työtä varten.

Kaikkialle oli ehdittävä, kaikkia ohjattava.

Eräs tapaus, nykyään yhden Leningradin instituutin rehtorina työskentelevän tov. Shamesin kanssa, antaa kuvan siitä, miten Kirov työskenteli, miten hän työssään osasi käyttää hyväksi jokaisen minuutin.

Shames työskenteli silloin suuren puoluekoulun johtajana.

Kerran hän sai tiedoituksen siitä, että kahden viikon kuluttua hänen tulee tehdä toimintaselostus työstään Smolnassa toveri Kirovin luona.

Shames valmistautui. Usean päivän ajan hän kokosi tietoja kaikesta koulussa suoritetusta työstä ja huolellisesti kirjoitti asiat muistiin.

Aineistoa kerääntyi hyvin paljon, sillä Shames ajatteli, että hän, erikoisesti nyt, vähintäin kolme tuntia kertoo Sergei Mironovitshille kaikesta työstään, kertoo niistä saavutuksista mitä koululla oli.

Dokumentteja ja erilaisia asiapapereita oli kokoontunut Shamesin laukku melkein täyteen, silloin kun hän sovittuna aikana saapui Kirovin työhuoneeseen.

— Te tulitte selostamaan työstänne, — sanoi Kirov lempeästi ja samassa sävyssä jatkoi, — kuten tiedätte, aika meillä on kallis, siksi selostamiseen käyttäkää kolme minuuttia ...

— Minä olin jähmettyä siihen paikkaan, — kertoi myöhemmin tov. Shames. — Olin valmistanut kolme tuntia kestävän selostuksen, mutta nyt kolmen tunnin asemesta — kolme minuuttia... Sanattomana seisoin ja odotin, sillä ajattelin, että kuulin väärin.

— Sergei Mironovitsh huomasi epäilykseni ja kiirehti auttamaan minua.

— Minä hyvin tiedän, — sanoi hän, — että te olette valmistaneet pitkän selostuksen, jossa ajattelitte kertoa saavutuksistanne. Me niistä jo tiedämme, kertokaa vain siitä, mitä tarvitsette, että työ sujuisi vielä paremmin, kertokaa asioista, jotka häiritsevät työtänne.

— Minun ei auttanut muu kuin alistua, — asiaa muistellessaan kertoi tov. Shames. — Kerroin lyhyesti mitä koulultamme puuttuu, mitä epäkohtia työssämme oli. Tämän jälkeen toveri Kirov myös lyhyesti, mutta selvästi antoi minulle ohjeet tulevaa työtä varten.

Näin lyhyesti ja selvästi suuri revolutsioneeri, työväenluokalle loppuun asti uskollinen toveri, Stalinin asekumppani Kirov osasi selvittää asioita, joihin me useasti käytämme monia tunteja.

J. Kiiranen.

Kirje vankilasta

...Tulevaisuus on meidän!
Mutta nykyisyys.

Synkkä, likainen komero. Siellä on ikuinen hämärä; kun katsot sinne oven läpi, niin ihmiset näyttävät varjoilta: harmaat kasvot, harmaat puvut ja samanlaiset harmaat kuihtuneet katseet. Tässä sellissä ei ole pöytää, ei lavitsoja ja menetettyään vieläpä ihmisen ulkomuodonkin nukkuvat ja syövät likaisella asfalttilattialla. Ketä ei olisikaan täällä kopissa! On ihmisiä, joille vankila on toinen synnyinmaa, on sellaisiakin, joita kohtalo on ensimmäisen kerran iskenyt säälimättömällä miekallaan.

”Elämä” siellä on omalaatuistaan viimeistä astetta myöten — tyhjä, sisällötön. Onnettomat tylsistyvät toimettomuudesta ja järjettömästä ajan kulutuksesta. On muutamia ihmisiä, jotka jo ovat menettäneet järkensä, he ovat täydellisesti mielenvikaisia. Yksi on entinen intelligentti, joka on saanut korkeimman sivistyksen. Hyljättyjen maailmaan hänet johti sotapalvelus. Suorittaessaan sotapalvelusta, hän on jotain tehnyt, saanut muutamia vuosia vankilaa. Nyt hän on aivan kokonaan epänormaalinen, hänen herkkä ja hauras intelligentin psykologiansa ei voinut kestää kauheita olosuhteita. Sanotaan, että hän istuu jo 12 vuotta; itse hän ei menneisyydestään muista mitään, mutta luottaa, että joku tulee ja vapauttaa hänet. Onneton! Hän ei tiedä, että hänen on täällä kuoltava, että koko maailma on hänelle sulkeutunut neljän pimeän, kylmän seinän sisälle ja eloa herättävään aurinkoon hän voi katsella ainoastaan rautaristikon läpi! Mutta luottakoon! Sehän on hänen viimeinen piilopaikkansa.

Tuossa samalla päättelee päiviään vanhus. Vankina ollessaan hän menetti näkönsä. Elävien silmien asemesta hänellä on kaksi mustaa täplää. Hymy ei katoa hänen muodottomilta kasvoiltaan. Päivät pitkät vanhus istuu nurkassaan, peitteeseen kääriytyneenä, aina polttaa tupakkaa.

Vankilan pitkät päivät eroavat toinen toisistaan vain nimellä. Mutta tänään siellä on epätavallista. Vangit ovat jonkun takia erittäin touhuissaan, heidän jännittyneet kasvonsa ilmaisevat keskittynyttä huomiota, silmät on tähdätty komeron keskustaan. Siellä, likaisen repaleisen tyynyn päällä, josta törröttävät oljet, istuu noin 13—14-vuotias poikanen. Hänen yllään on vankilamekko, rikkinäiset ”kotit”. Näppärät, iskevät silmät kiiluvat puolipimeästä ja jotenkin ihmeellisesti nytkähtelee hänen väsynyt, heikko ruumiinsa. Kasvoilla lepää suuttumuksen varjo... Kauniilla metallialtolla poikanen laulaa:

Mulle tyrmä ei uutta lainkaan,
Siihen ammoin jo tottunut oon...

Koko komero yhtyi ääneen, ahnaasti kaapaten vankilalaulun lapsen säveliä. Poikanen laulaa suurella tunteellisuudella. Hänen voimakas äänensä kohoaa korkealle, ilmaisten protestia ja vihaa, mutta laskee alas ja siinä selvästi kuuluu salattu suru ja raskas murhe, mikä saattaa mennä kyyneliin asti — ääni muuttuu painostavaksi, pikkuvangin silmät kietoo valkea vyyhti... Koko komero pidättelee hengitystä, kuunnellen lapsen sydämen itkua...

Vuos viides jo tyrmässä mataa,
Päivä toivon on kaukana vaan...

itkee hiljainen lapsiääni...

Niin, tämä on todellakin järkyttävä kuva, joka kykenee kiviäkin itkettämään... Parempi että lopetan. Huolimatta nuoresta iästään, poikanen on jo monia vuosia ollut vankilassa, ollut monissa vankiloissa. Hän on jo täydellisesti muodostunut vankityyppi ja jos jokin sattuma ei häntä kiskaise heti pois vankilasta, niin se muuttuu hänelle haudaksi. Jos voisi esittää tämän poikasen edessä hänen tulevaisuutensa kuvan! Ehkä se pelastaisi hänet.

Piru vieköön, minkälaisia kauhuja voi synnyttää ihmiselämä! Sucrastaan jotain fatalistista.

Kun koetat ajatella koko tätä kauhua, niin sinun henkilökohtainen onnettomuutesi tuntuu pisaralta meressä ja tulee häpeä itsesi vuoksi, että riennät huolehtimaan kohtalostasi...

Sergei.

(Tämän kirjeen S. M. Kirov on kirjoittanut tsaarin vankilassa ollessaan. Kirje puolestaan puhuu, minkälaisten kärsimysten alaisena sai olla tsaarivallan aikana tämä tulinen revolutsioneeri, rohkea taistelija sosialismin asian puolesta.

Tov. S. M. Kirovin kuolinpäivä merkitään kaikkialla maassamme

Moskova, 29 marrask. (TASS). Sergei Mironovitsh Kirovin katalan murhan vuosipäivän yhteydessä Sojuzkinokronikan Moskovan studio valmistaa esitettäväksi uusia kappaleita dokumentaalisesta äänifilmistä ”Kirov”.

Harkov, 29 marrask. (TASS). Revolutsion tulisen tribunin Sergei Mironovitsh Kirovin katalan murhan kolmannen vuosipäivän Harkovin työtätekevät merkitsevät surumiitingeillä ja kokouksilla. Marraskuun 29 p:n ja joulukuun 1 p:n välisenä aikana Harkovin kaikissa tuotantolaitoksissa ja järjestöissä on S. M. Kirovin elämäntyölle omistettuja puolue- ja nuorisoliittokokouksia.

ULJAS SYNNYINMAAMME PUOLUSTAJA

Tammikuun 1 päivänä v. 1938 Viktor Vavashkin täyttää 23 vuotta. Hän on nuori ja vaatimaton, mutta rohkea ja päättävä, kuten puna-armeijalainen ainakin.

Siitä ei ole pitkä aika kun Viktor jätti päällikölleen anomuksen, jossa muutamalla sanalla on lausuttu kaikki se, mitä yhdessä koko maamme nuorison kanssa ajattelee tämä nuori komentaja, anomuksen, joka luonnehtii sen, mitä tulee tekemään tämä rohkea alikomentaja sosialistisen synnyinmaamme ja sen kansan hyväksi. Kas tässä ne sanat:

— Pyydän jättämään minut Punaiseen Armeijaan elinkautiseen palvelukseen...

Ei Viktorin isä, joka tsaarivallan aikana palveli Itämeren laivastossa, olisi voinut tehdä tämäntapaista päätöstä. Sitä ei silloin tehnyt yksikään työtätekevän kansan poika. Ja miten olisi voinut jäädä palvelukseen sellaiseen armeijaan, jossa sotilas ei ollut edes koiran arvoinen. Eräs tapaus Viktorin isän kanssa selvittää sitä, millä tavalla tsaristinen hallitus huolehti sotilaista.

Kerran myöhäisenä syksynä kun Vavashkinin isä palveli matruusina sotalaivalla "Amur", kaikki odottivat "ylhäisiä" vieraita — hallitushovin edustajia. Näitä vieraita vastaanottamaan valmistauduttiin monta päivää, matruusit tekivät työtä ympäri vuorokaudet.

Koitti odotettu päivä, hallitushovin edustajat ilmestyivät rannalle. Nopeasti lähetettiin moottorivene vieraita hakemaan. Matruusina moottoriveneessä toimi Viktorin isä.

Paluumatkalla sattui onnettomuus. Monen päivän uuvuttavan työn jälkeen väsynyt Vavashkinin isä putosi moottoriveneestä veteen... Ja mitä ajattelette? Ihmisen, tavallisen rivimatruusin pelastaminen kylmästä vedestä olisi ollut hallitushovin edustajien aikana ilkeää... Häpeä...

Veteen heitettiin pelastusrengas ja moottori jatkoi matkaa edelleen. Hallitushovin edustajat kuljetettiin ensiksi laivalle ja sitten myöhemmin, tunnin kuluttua muistettiin, että ihminen on kylmässä vedessä.

Tämän tapauksen jälkeen Viktorin isä menetti terveytensä. Kahdeksan kuukautta tiedottomana lojui hän sotilassairaalassa ja sen jälkeen hiukan parantuneena joutui pois meriväestä.

Maailman sodasta lähtien ja tähän päivään saakka on Vavashkinin isä työskennellyt koneenkäyttäjänä. Samaan ammattiin mieltyi myös nuori Viktorikin.

Vuonna 1930 päätettyään yhdeksänvuotisen koulun Viktor Vavashkin rupeaa ahkerasti opiskelemaan tehdaskoulussa ja v. 1933 suorittaa tutkinnot veturinkuljettajan apulaiseksi. Veturinkuljettajan apulaisena ja myöhemmin veturinkuljettajana työskentelee hän v. 1935 saakka. Opinhaluinen, nuori ammattimies työnsä ohella opiskelee Moskovan sähkömekanisen instituutin iltakursseilla ja päättää kaksi kurssia.

Lokakuun 22 päivä v. 1936 Viktor Vavashkinin elämässä on suuri merkkipäivä. Tuona päivänä, hän, toisten nuorukaisten kanssa, ilomielin, reippaana ja ryhdikkäänä, astui Punaisen Armeijan riveihin.

* * *

On kulunut kaksi vuotta, kaksi mitä elämänrikkainta ja onnellisinta vuotta. Viktor Vavashkin jo monta kuukautta sitten kiitettävällä arvolauseella päätti alikomentajien koulun ja nyt itsenäisesti ohjaa tankkia, hän on sen komentaja.

Monia mielenkiintoisia ja opettavia tapauksia on ollut näiden palvelusvuosien aikana. Iäksi jäi hänen mieleen se tapaus, jolloin ensi kerran oli ohjattava tankkia. Hän oli mainiosti omaksunut teorian ja hyvin tiesi, että meidän sovettimaamme tankit voivat suorittaa mitä erilaisimpia taistelutehtäviä. Tankki taistelussa on monessa tapauksessa hevosen kaltainen. Ratsastaja hevosellaan nopeasti liikkuu paikasta toiseen, tankki myös nopeilla liikkeillään toteuttaa taistelutehtävän. Jos opetettu ratsuhevonen hyppää vaikeidenkin esteiden yli, niin tankki voittaa vieläkin vaikeampia esteitä.

Niinkuin sanoimme, Vavashkinille ensi kerran annettiin tehtäväksi kuljettaa tankki esteiden yli. Istuessaan ohjaustangon taakse hän tuli vakavaksi ja ikäänkuin olisi miettinyt ja epäillyt jotakin. Ei, se ei ollut epäilystä eikä pelkoa, se oli juuri se hetki, jolloin ihminen ryhtyy ensi kerran tekemään jotain suurta ja vastuunalaista työtä.

Jymisten liikahtivat rautahevon telaketjut. Tankki hitaasti, mutta varmasti, nousi kummulta kummulle ja läheni ensimmäistä suurta estettä.

Korkea, jyrkkä seinä oli edessä. Oli voitettava. Hymy peitti Viktorin kasvot, sillä häntä jo silloin, niinkuin nytkin, miellytti tankin kuljettaminen esteiden yli. Käsi lujemmin puristi ohjaustankoa.

Senttimetri senttimetriltä hirveä panssarimöhkäle nousi ylemmäksi ja ylemmäksi. Se oli jo aivan seinän huipulla kun yhtäkkiä kuului laukaus. Puristettu kaasu jostain syystä poistui niin hitaasti että syntyi räjähdys. Kone seisahtui. Yksi silmänräpäys epäilystä ja Viktor olisi voinut korkealta pudota tankkineen päivineen ja murskautua vasten kivikalliota.

Näin ei käynyt, sillä konetta ohjasi puna-armeijalainen Vavashkin. Salamannopeudella pani hän koneen uudelleen käymään ja taitavasti loppuunasti toteutti taistelutehtävän.

Tämän taistelutehtävän toteuttamisesta Viktor sai komentajalta kiitoksen. Se ei ollut ensimmäinen eikä viimeinen hyvitys. Kerran Viktor sai joukko-osaston komentajalta kiitoksen melkein samantapaisen tehtävän täyttämisestä.

Oli taktillinen harjoitus. Vaikeata murtomaata, voittaen esteitä, kulkivat tankit. Vavashkinin komentama tankki sai tehtäväkseen hyökätä "sinisten" selkäpuolelle. Kun oli kuljettu vaikea matka ja saavuttu määräpaikalle niin "siniset" huomasivat tankin.

Mitä oli tehtävä? Täytyy nopean manoveerauksen avulla ryhtyä "taisteluun". Mutta mitä!.. Juuri silloin kun olisi pitänyt ruveta konekivääristä ampumaan, teki se esteen.

Antautuako? Ei! Tankin nopeasti liikkuessa eteenpäin muutamassa sekunnissa Vavashkin purki ja korjasi konekiväärin. Siniset olivat jo aivan lähellä, mutta silloin alkoi kuulumaan konekiväärin papatus. Tehtävä oli täytetty "otlitshno".

Viktor Vavashkin palvelusajan kuluessa kiitettävästä opiskelusta ja mainioista tehtävien täyttämisestä on saanut 8 kiitosta ja monta palkintoa. Viime palkinnon sai hän Suuren Lokakuun revolutsion XX-vuosijuhlan aikana.

Viktorin ohjaamissa koneissa ei ole ollut ainoatakaan vauriota. samalla tarmolla lupautuu hän työskentelemään Kansallisuuksien Sovetissa, johon deputaattikandidaatiksi hänet on esitetty.

J. Kiiranen.

3:n vaalialueen vaalienedellisestä kokouksesta

Marraskuun 26 päivänä illalla Kansantaiteen talolla kokoontuivat kaupungin 3:n vaalialueen valitsijat vaalienedelliseen kokoukseensa. Jo paljon ennen kokouksen alkamista avara teatterin sali täyttyi nuorisosta ja vanhemmasta väestä. Kirkkaina raikuivat salissa nuorten iloiset laulun sävelet.

Kokouksen avasi lyhyellä puheella vaalialueen valtuutettu henkilö, tov. Shepelev. Hän puhui maamme valtavista saavutuksista ja voitoista 20 vuoden aikana.

Tämän jälkeen esiintyivät puheenvuoroilla tt. Skolin, Mihailova ja Zotikova. He lämmöllä ja rakkaudella puhuivat verrattomasta isänmaastamme, suuresta johtajastamme toveri Stalinista, Kommunistisesta puolueestamme ja sen kasvateista — maamme mainioista pojista ja tyttäristä. Kirkas kuva toisensa jälkeen avautui valitsijain eteen, Lenin-Stalinin puolueen kasvattamien parhaiden poikien, Korkeimman Sovetin kandidaattien tt. Ivanovin, Tjurkinin, Papaninin vaiherikkaista elämän taipaleista. Lopussa he jokainen kutsuivat kaikkia valitsijoita äänestämään näiden parhaiden ihmisten puolesta. Jokaista puheenvuoroa seurasivat myrskyiset suosionosoitukset.

Kokouksessa käytti liikuttavan puheenvuoron 57-vuotias kotiemäntä tov. Olga Dmitrijevna Pavlova. Puheenvuoronsa hän alkoi sanoilla:

— Ensikertaa esiinnyn näin suuren kuulijakunnan edessä. Tänään on onnellisin päivä elämässäni. Tänään tulen merkitsemään kandidaatteja maamme Korkeimpaan Sovettiin. Minulla on ikää 57 vuotta, mutta en tiedä tapausta, että tavallinen kotiemäntä olisi milloinkaan äänestänyt kandidaatteja Korkeimpaan hallituselimeen, puhumattakaan esiintymisestä tuhatlukuisen joukon edessä.

Nyt olemme samanarvoisia miesten kanssa. Meillä on oikeus valita ja tulla valituiksi. Meillä on samat oikeudet kuin miehilläkin. Minä olen kasvattanut isänmaallemme viisi lasta. Jokainen heistä on saanut hyvän sivistyksen ja työskentelevät he sosialistisen isänmaamme hyväksi. Minä elän hyvin ja hauskasti. Tämän kaiken antoi Lokakuun revolutsio ja sovettivalta. Se kaikki on myöskin kirjoitettu meidän Stalinilaisessa Konstitutsiossamme.

Siksi rakastan rajattomasti isänmaatamme. Olen jo lähes 60 vuoden vanha, mutta sydämestäni tunnen itseni 20-vuotiaaksi. Haluttaa suuresti elää ja tehdä työtä verrattoman isänmaamme hyväksi.

Joulukuun 12 päivänä — Korkeimman Sovetin vaalipäivänä tulen äänestämään yhdessä lapsieni kanssa ja annamme kaikki kuusi ääntämme Leninin-Stalinin puolueen kasvattamien parhaiden poikien ja tyttärien puolesta.

Eläköön suuri ja mainio johtajamme toveri Stalin, joka on luonut meille iloisen ja onnellisen elämän. Eläköön verraton isänmaamme! — Näillä sanoilla Olga Dmitrijevna lopetti puheensa, jota seurasi kauankestävät suosionosoitukset.

Vaalialueen nuorten valitsijain puolesta käytti puheenvuoron esikouluteknikumin oppilas tov. Pahomova. Puheenvuoroja ottivat myöskin tt. Tihomirov, (Kustpromkosh), Afanasjeva (Kustpromshvei), Nazukov, Kitsjeva, Vendelevskij ym.

Kokous lähetti tervehdyssähkösanomat tt. Stalinille, Papaninille ja Tjurkinille.

Lopussa kokouksen osanottajat katsoivat kinofilmin "Karo".

Talsi.

Vaalialueelta N:o 33

Vaalialueen N:o 33 vaalikomissi työskentelee Karelstroin työläisten klubilla, Uritskin katu, talo N:o 111. Mainitun vaalikomissin puheenjohtajana toimii Ivan Karpovitsh Ronkonen.

Jo kadulle asti näkyy kyltti, joka osoittaa vaalikomissin työskentelypaikan. Vaalikomissin työskentelyhuone on siisti. Seinillä on johtajien muotokuvia, erilaisia loosunkeja, plakaatteja. Vaalikomissin työskentelyhuoneen viereen on järjestetty mallikelpoinen agitpunkti. Siellä jokainen valitsija saa tutustua meidän kandidaattiemme elämäkertoihin, siellä on runsaasti vaaleja koskevaa kirjallisuutta, SSSR:n valtiorakennetta koskevia sheemoja, plakaatteja, loosunkeja ja jne. Agitpunkti työskentelee aamusta iltaan.

Vaalialueella N:o 33 vaaliagitatsio on heikko. Suurin osa agitaattoreista ei ole vielä käynyt lainkaan heille kiinnitetyillä asunnoilla. Toveri Ronkonen kertoo, että 33:nnella vaalialueella on määrätty 36 agitaattoria, mutta näistä agitaattoreista työskentelee vain 21, ja nämäkään kaikki eivät ole työtär:sä järjestäneet mallikelpoisesti. Esimerkiksi tov. **Mushkin** ja **Spiridonov** ovat vain kerran käyneet heille kiinnitetyillä alueilla. Nuorisoliittolaiset **Korjatshov, Dinin, Fedosova, Vasiltshenko** ja puoluejäsen **Ivanov** eivät vielä tähän mennessä ole yhtään kertaa käyneet valitsijain luona.

Tällainen tilanne on kerrassaan sallimaton. Niiden puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen, joihinka yllämainitut toverit kuuluvat on huomioitava ylläoleva. Jokaiselta agitaattorilta on vaadittava sitä, että hän täyttää hänelle uskotun tehtävän mallikelpoisesti.

Vaalialueella N:o 33 on 1.224 valitsijaa. Kaupunkisovetti luovutti vaalikomissille valitsijain luettelot vasta marraskuun 19 päivänä. Marraskuun 19—27 päivän välisenä aikana on vaalikomissin työskentelypaikalla käynyt 597 valitsijaa. Tähän mennessä valitsijain listoissa on ollut 259 virhettä. Tämä osoittaa sitä, että Petroskoin kaupunkisovetti on sallimattoman huolimattomasti suhtautunut valitsijain luetteloiden laatimiseen.

M. Koivisto.

Korkeimman Sovetin vaalipäivän otan vastaan uusin tuotannollisin saavutuksin

Kaikkialla Petrovskin lespromhoosin metsätyömailla tunnetaan metsätyöläisen Petr Korkatshevin nimi. Hän työskentelee Sunun metsäpunktilla ja on Petrovskin lespromhoosin paras stahanovilainen.

Syys- ja talvihakkuukauteen tov. Korkatshev valmistautui hyvin. Hän otti itselleen sitoumuksen hakata kahden apumiehen keralla 7 tuhatta festmetriä puutavaraa. Korkatshev on alkanut täyttää ottamaansa sitoumusta. Joka päivä hän hakkaa 50 festmetriä puutavaraa. Lokakuun revolutsion XX-vuotispäivään mennessä hän hakkasi jo 1.300 festmetriä puutavaraa. Toveri Korkatshev ansaitsee eräinä päivinä jopa 100 ruplaakin ja hänen apumiehensä ansaitsevat kuukausittain 800 ruplaa ja ylikin.

Kaiken lisäksi Petr Korkatshev opettaa työskentelemään stahanovilaisin työmenetelmin myöskin metsäpunktin toisia metsätyöläisiä. Nyt jo kaikki metsäpunktin 16 hakkaajaa työskentelevät stahanovilaisesti, uusin työmenetelmin. Esimerkiksi metsätyöläinen Mihailov hakkaa joka päivä keskimäärin 15—17 festmetriä puutavaraa, Karpin — 13 festmetriä, Filatov — 13 festmetriä.

Metsätyöläisten stahanovilaisen työskentelyn ja uusien sosialististen työmenetelmien työssä sovelluttamisen tuloksena on ollut se, että metsäpunkti kokonaisuudessaan lokakuun hakkuuplaanin täytti 96 prosentilla ja ajoplaanin 119 prosentilla. Tämän työn metsäpunkti suoritti 16 hakkaajalla ja 24 ajomiehellä plaaninmukaisen 160 metsätyöläisen asemesta.

Työmenetelmistään Petr Korkatshev kertoi lehtemme edustajalle seuraavaa:

— Työni metsässä alan joka aamu kello kuudelta. Hakkuumenetelmääni kuuluu palstahakkuu. Työskentelen hyvin kunnostetuilla työvälineillä, joka ilta kunnostan työvälineeni. Hakkuun suoritan kolmella pokasahalla, joita vaihdan aina jokaisen 3—4 tunnin työskentelyn jälkeen. Tämä turvaa minulle keskeytymättömän työskentelyn, säästää suuresti voimia ja voin antaa korkean työn tuottavaisuuden. Kaadossa käytämme rouskottisahaa. Kun apumieheni S. Gokkojev ja V. Shallijev karsivat kaadetun puun oksat, katkaisen minä puun. Apumiehet kokoovat oksat kasoihin. Näin työ tulee suoritetuksi hyvin ja nopeasti. Samanaikaisesti 4 hevosta suorittavat puutavaran juontauksen. Työmenetelmässäni on tärkeintä se, että minä käytän mahdollisimman hyvin työaikani.

— Punktimme työskentelisi vieläkin paremmin, — kertoi edelleen tov. Korkatshev, — jos lespromhoosi olisi metsätyöläiset turvannut kunnollisella varustelulla ja kulttuuripalveluksella. Tätä ei ole tähän mennessä tehty punktin johdon ja lespromhoosin johdon taholta. Esimerkiksi metsätyöläiset eivät ole turvatut hyvillä jalkineilla. Punktilla ei ole edes ruokalaa, kaupassa on ainoastaan leipää. Eikä ole punanurkkaa, metsätyöläisille ei ole turvattu hyvää kulttuuripalvelusta.

Huolimatta kaikesta yllämainitusta, olen apumieheni kanssa ottanut itsesitoumuksen, että joulukuun 12 päivään — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivään mennessä tulemme hakkaamaan lisää 2.900 festmetriä puutavaraa ja saavutamme työssämme vieläkin korkeampia osoittimia. — Näillä sanoilla lopetti Petr Korkatshev kertomuksensa.

P. T—si.

Keskustelua illan ratoksi

Kasarmikadulla oleva talo N:o 2 kuuluu 5:nnen vaalialueen toimintapiiriin. Lepopäivän iltana tk. 24 päivänä talon komendantti tov. Karobitshev järjesti asuntonsa toverillisen vierailuillan, kutsuen luokseen kaikki talon asukkaat, lähes 20 henkilöä.

Hupaisesti ja rattoisasti kului ilta. Tov. Karobitshev piti ensin lyhyen selostuksen edessäolevista Korkeimman Sovetin vaaleista. Sen jälkeen käytiin keskustelua kysymysten ja vastausten muodossa. Komendantti Karobitshev itse johti keskustelua. Hän itse teki kysymyksiä valitsijoille ja sen jälkeen valitsijat kaikissa epäselvissä asioissa antoivat kysymyksiä komendantille ja toisille tovereille. Näin vapaa lepopäivän ilta tuli käytetyksi opettavaan ja yleishyödylliseen tarkoitukseen. Kello 11 illalla hajaannuttiin ja tehtiin päätös, että järjestetään ekskurssi 5:nnen vaalialueen keskuspunktille, että jokainen valitsija on tietoinen siitä, miten ja missä äänestys tulee suoritettavaksi sekä jokainen samalla tarkastaa vaaliluettelon, että hänen nimensä on oikein kirjoitettu.

Tällainen agit-joukkotyömuoto pienissä ryhmissä on mielestäni hyvä ja tuloksia tuottava ja olisi sitä sovellutettava enemmän joukkojen keskuudessa, talo talolta. Kommunistien ja nuorisoliittolaisten tulee vain turvata agitjoukkotyön poliittinen johto.

E. Mäkelä.

J. STASOVA

SSSR:n MOPR'in KK:n puheenjohtaja

Viisitoista vuotta MOPR'in toimintaa

Viisitoista vuotta sitten — marraskuun 30 p. v. 1922 — Kommunistisen Internatsionalen IV kongressi teki päätöksen Revolutsion taistelijain kansainvälisen avustusjärjestön (MOPR) perustamisesta. Jo siihen mennessä joissakin kapitalistisissa maissa — Bulgariassa, Itävallassa, Saksassa, Amerikan Yhdysvalloissa — oli jo olemassa järjestöjä avun osoittamiseksi valkoisen terrorin uhreille. Mutta nämä järjestöt eivät olleet joukkojärjestöjä. Ne eivät suorittaneet laajaa poliittista taistelua valkoista terroria vastaan, ne eivät olleet yhdistyneet kansainvälisessä mitassa.

Kommunistisen Internatsionalen IV kongressi laski perustan kansainväliselle ei-puoluejärjestölle, joka on nyt maapallon kaikilla kulmilla työtätekevien veljellisen solidaarisuuden symboolina. Proletaarisen internatsionalismin hengessä Leninin ja Stalinin puolueen kasvattamat Sovettiliiton työtätekevät innostuksella hyväksyivät MOPR'in aatteet Nyt on 9 miljonaa sovettikansalaista MOPR'in jäseninä.

Miten mainion työn onkaan suorittanut kuluneiden vuosien aikana monimiljonainen moprilaisten armeija todellisen kansainvälisen solidarisuuden hengessä! Helmikuun 23 p. v. 1923 Vjatkan (nykyään Kirov) kaupungin MOPR'in järjestö otti kunniapäällikkyyden eräiden Saksan vankilain poliittisten vankien yli. Nyt meillä on tuskin yhtään MOPR'in jatsheikkaa, joka ei olisi kunniapäällikkönä kapitalististen maiden jonkun vankilan poliittisten vankien yli.

Ulkomailla, MOPR'in veljessektsioiden järjestöissä, poliittisten vankien kunniapäällikkyysaate myöskin muuttuu yhä tunnetummaksi. Sovettiliitosta menevät kirjeet löytävät tiensä fasististen vankilain pimeisiin komeroihin. Sovettitovereiden kirjeet vievät vangittuina oleville proletaarisen revolutsion taistelijoille viestin sosialismin voitokkaasta rakentamisesta yhdellä kuudennesosalla maapalloa. Tämä antaa poliittisille vangeille uutta miehuullisuutta ja voimaa, tämä auttaa niitä kestämään rohkeasti vankilaelämän kauhut.

Joukkojen luomisalote on saanut aikaan ei ainoastaan tämän tukimuodon kapitalistimaiden vankiloissa viruvien vapaustaistelijain puolesta. Joukot ovat tuoneet esille monia muita fasismin ja taantumuksen uhrien moraalisen ja aineellisen avustuksen muotoja. Muistakaamme "moprilaiset hehtaarit" kolhooseissa, internatsionaliset talkoot, MOPR'in isku- ja stahanovilaisten brigadien muodostaminen tuotantolaitoksissa ja kolhooseissa. Muistakaamme MOPR'in suuri työ joukkojen internatsionalisen kasvatuksen alalla.

Moprilaisten toiminta sovettimaassa on yhden ajatuksen läpitunkema: me olemme kanssanne, luokkaveljet, kapitaalin vangit! Me olemme kanssanne, verisen fasistisen terrorin uhrit, työväenluokan voiton puolesta taistelijat, koko ihmiskunnan onnellisen tulevaisuuden puolesta taistelijat!

MOPR'in jäsenten luvun kasvu ja koko heidän toimintansa tekee mahdolliseksi jatkuvasti kohottaa fasistisen terrorin uhrien aineellista avustusfondia. SSSR:n MOPR'in varat kasvavat vuosi vuodelta. V. 1925 jäsenmaksut muodostivat pyöreissä luvuissa 886.000 ruplaa, v. 1931 — 2.558.000 ruplaa, v. 1936 — 4.760.000 ruplaa. Miten valtava apu tämä onkaan fasistisen terrorin vangeille!

Helmikuussa v. 1934 ase kädessä barrikadeilla taistelleet itävaltalaiset taistelijat tulivat lyödyiksi fasismin voimien ylivoimalla ja Itävallassa alkoi villi valkoinen terrori. Sovettiliiton työtätekevät osoittivat silloin koko maailmalle esimerkin loistavasta kansainvälisestä solidarisuudesta. Saatuaan ensimmäiset tiedoitukset Itävallan tapahtumista, SSSR:n MOPR'in kautta he siirsivät Itävallan MOPR'ille 1 miljonan shillingiä.

Lokakuussa v. 1934, jolloin Asturian sankarilliset vuorityöläiset olivat pakoitettuja perääntymään Hill Robles-Lerusin fasistibandien edessä ja jolloin koko Astúria huokaili niiden petomaisuuksien takia, Sovettiliiton työtätekevät Espanjan MOPR'in ensimmäisestä kutsusta lähettivät Espanjan fasisminuhreille 3 miljonaa pesetaa. Ja kuka ei muistaisi internatsionalisen solidarisuuden sitä valtavaa nousua, sitä avustusta tasavaltalaisen Espanjan naisille ja lapsille, jota Sovettiliiton työtätekevät alkoivat osoittaa silloin kun alkoivat jylistä Espanjan kapinallisten, italialaisten ja saksalaisten fasististen interventtien tykit!

Sovettiliitto on koko etumaisen ihmiskunnan toivo, luja rauhan tuki, kaikkien fasistista barbaarisuutta ja sotaa vastaan taistelevien taistelijain tuki.

MOPR'in rajantakaiset sektsiat ammentavat työkokemuksensa sovettitovereilta.

Suurta työtä suorittaa Espanjan MOPR. Se järjestö tällä kertaa työskentelee pääasiallisesti avun osoittamiseksi pakolaisille, taistelijain leskille ja orvoille. Espanjan MOPR on valtava voima. Tämän järjestön jäsenten lukumäärä (mukaan luettuna Katalonian MOPR) on yli 600.000. Yksistään Madridin MOPR-komiteaan päivittäin tulee keskimäärin 15.000 pesetaa.

Ranskan MOPR-sektsia on yksi parhaimmista ulkolaisista sektsioista. Se näytteli suurta roolia vaatteilla, elintarpeilla ja lääkintätarpeilla lastattujen laivojen lähettämisessä Ranskasta tasavaltalaiselle Espanjalle.

Sitä, miten syvälle on juurtunut kansainvälisen solidarisuuden aate kaikissa maissa, todistaa MOPR'in työ mitä villimmän fasistisen terrorin maissa — Italiassa ja Saksassa. Eivät pyövelin kirves eikä hirttonuora ole voineet estää sitä, että näiden maiden työtätekevät mitä erilaisimmissa muodoissa — salaisten rahakeräysten, demonstratsioiden, revolutsionisten plakaattien ja lehtisten levittämisen avulla — ovat ilmaisseet solidarisuutensa poliittisten vankien kanssa ja vapautensa puolesta taistelevan sankarillisen Espanjan kansan kanssa.

Viidentoista vuoden aikana Revolutsion taistelijain kansainvälinen avustusjärjestö on suorittanut suuren työn. Sen järjestöjä on 72 maassa. Erittäin monissa maissa ne ovat olemassa illegaalisina ja puolillegaalisina.

SSSR:n MOPR on kaikkein suurin ja kaikkein voimakkain järjestö. Mutta ei kuitenkaan saa tyytyä saavutettuihin menestyksiin.

Hyvin harkitun internatsionalisen agitatsion tulee tulla koko MOPR'in toiminnan keskeisimmäksi. Tämä auttaa meitä saavuttamaan asettamamme päämäärän — 15 miljonaa SSSR:n MOPR'in jäsentä!

Koko maamme elää tällä hetkellä SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin valmistautumisen historiallisia päiviä. MOPR'in järjestöjen osallistuminen vaalikamppailuun on vakavana tarkastuksena niiden poliittisesta kypsyneisyydestä, vaikutuksesta joukkoihin, niiden työstä maamme kansalaisten kasvattamisessa internatsionalismin hengessä, rakkauden ja kiintymyksen hengessä sosialistista synnyinmaata kohtaan.

Petroskoin 5:nnen vaalialueen valitsijoiden kokous

Marraskuun 22 päivän illalla neljännellä keskikoululla oli tavallista vilkkaampaa liikettä ja puheensorinaa. Koululle saapui yhtenään työläisiä, toimitsijoita ja kotiemäntiä — lähes 400 henkilöä. Kaikesta päättäen heti näki, että ollaan valmistautumassa Korkeimman Sovetin vaaleihin. Viidennen vaalialueen keskus sijaitsee 4 keskikoulun alakerrassa ja sinne valitsijat nyt työn päätyttyä kilvalla kiiruhtivat tarkastamaan nimiluetteloita, nähdäkseen onko ne oikein kirjoitettu.

Kokous alkaa puhemiehistön valitsemisella. Puheenvuorossaan tov. Kovateva lausui:

— Minun isäni on työskennellyt Onegan tehtaalla 45 vuotta. Minä, työläistyttö, haaveilen, että tulen joskus opiskelemaan korkeimmassa oppilaitoksessa. Tämä on mahdollista ja voi toteutua vain meillä työläisten synnyinmaassa, jota johtaa meidän suuri ystävämme ja opettajamme tov. Stalin. Minä annan ääneni niille, jotka ovat loppuun asti uskollisia Leninin-Stalinin puolueelle, synnyinmaamme uskollisille pojille tt. Papaninille, Ivanoville ja Tjurkinille.

Tämän jälkeen käyttivät vielä useat valitsijat puheenvuoroja, ja kaikki puhujat osoittivat, että he tulevat antamaan äänensä synnyinmaamme parhaimpien poikien ja tyttärien puolesta, jotka on kasvattanut Leninin-Stalinin puolue.

E. Mäkelä.

Kotiemäntien vaalienedellinen kokous

26 päivän iltana Pedagogiselle instituutille, jossa sijaitsee 27:nnen vaalialueen vaalikomissi, kello 6 aikaan alkaa virrata väkeä — kotiemäntiä. Jotkut heistä ovat lasten kanssa. He menevät kokoushuoneeseen, ne, jotka vielä eivät ole tarkistaneet nimeänsä valitsijalistoilta, tarkistavat ne ennen kokouksen alkua.

Vähitellen sali täyttyy ja avataan kokous. Helppotajuisen, mutta selvän ja vaikuttavan selostuksen pitää dosentti Sladkejevitsh.

Yleisö kuuntelee suurella mielenkiinnolla. Selostuksen jälkeen annetaan kysymyksiä. Eräs valitsijakotiemäntä menee presidiumin pöydän luo ja kysyy:

— Meillä perheessä on 6 täysi-ikäistä henkilöä, kaikilla on oikeus valita.

Täytyykö meidän jokaisen äänestää saman henkilön puolesta, vai saammeko tehdä, miten kukin haluaa?

Tov. Sladkejevitsh selvittää kysymyksen ja valitsija tyytyväisenä menee paikallensa. Tämä muuten osoittaa agitaattorien työn heikkoutta sillä osalla. Erikoisen kuvaavia ja vaikuttavia olivat puheenvuorot, joita käyttivät monet kotiemännät.

Kokouksen jälkeen osanottajille näytettiin kino "Tshapajev".

Rugojev.

Taiteilija N. Zhukovin plakaatti, jonka IZOGIZ on julaissut SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin. (Sojuzfoton jäljentämä)

Miten tulevat äänestämään lukutaidottomat ja invaliidit

Vaaliasetus ja sovettihallituksen lisäpäätökset ovat suunnatut siihen, ettei yksikään valitsijaryhmä jäisi vaille faktillista mahdollisuutta osallistua vaaleihin. Siinä ilmenee työläisten ja talonpoikain valtion mitä suurin huolenpito jokaisesta kansalaisesta, tahto turvata kaikille ja jokaiselle faktillinen mahdollisuus osallistua korkeimman valtaelimen vaaleihin.

Kuten on tunnettua, vaalialueet tulevat muodostetuiksi laivoille, juniin, sairaaloihin, synnytyskoteihin... Asia on järjestetty niin, että SSSR:n kaikilla kansalaisilla, joilla lain mukaan on vaalioikeus ja jotka vaalipäivänä ovat maansa alueella, on täydellinen mahdollisuus osallistua äänestykseen.

Mitä suurimman huomion ilmauksena valitsijaa kohtaan on muunmuassa "SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen" 81 pykälä.

"Valitsijoilla, jotka eivät voi lukutaidottomuutensa ja jonkin fyysillisen puutteellisuutensa vuoksi omintakeisesti täyttää vaalibulletiiniä, on oikeus kutsua huoneeseen, jossa vaalibulletiinit täytetään, kenen valitsijan tahansa vaalibulletiinia täyttämään".

Huolimatta kulttuurirevolutsion suurenmoisista voitoista maassamme, jokin, vaikkakin vähäinen, prosentti aikuisesta väestöstä on vielä jäänyt lukutaidottomaksi. Suurissa kaupungeissa lukutaidottomia on vaalialueella vain harvoja yksilöitä. Moskovan kaupungin Frunzenskin rajonin vaalialueella N:o 39 havaittiin ainoastaan yksi lukutaidoton 1.200 valitsijan keskuudessa. Naapurissa sijaitsevalla vaalialueella N:o 37 oli kaksi lukutaidotonta 1.250 valitsijasta. Paljon enemmän on tietenkin vähälukutaitoisia. Samalla vaalialueella N:o 37 lukutaidon opetuspiirissä opiskelee yli 30 vähälukutaitoista, joiden joukossa on m.m. 67 vuoden ikäinen Anastasija Maksimovna Anurova.

Muissa kaupungeissa ja varsinkin maaseudulla lukutaidottomuuden probleemi vaaleissa tulee paljon kärkevämmäksi, kuin maamme suurissa keskuksissa. Lukutaidottomien valitsijoiden on käytettävä hyväkseen "SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen" 81 pykälän myöntämää oikeutta, ja pyydettävä jotakin avukseen vaalibulletiiniä täyttämään.

Samanlaiseen tilanteeseen joutuvat myöskin henkilöt, joilla on joitakin fyysillisiä puutteellisuuksia. Kysymys on sokeista, kädettömistä, t.s. invaliideista, jotka eivät voi ilman sivullista apua omintakeisesti täyttää vaalibulletiinejä.

Kaikilla näillä kansalaisilla on oikeus kutsua vaalibulletiiniä täyttämään kenen valitsijan tahansa. Sen täytyy tietenkin olla sellaisen ihmisen, johon hänen puoleensa kääntyvä valitsija saa täydellisesti luottaa. Valitsijan on oltava vakuutettu siitä, että henkilö, jonka apua hän pyytää, ei käytä väärin hänen luottamustaan, ei väristä hänen tahtoaan.

Lukuunottamatta saman vaalialueen vaalikomissin jäseniä, tällaisena apulaisena voi olla kuka kansalainen tahansa, jolla on äänioikeus.

Tehtävä on siinä, että lukutaidottomat ja henkilöt, jotka kärsivät fyysillisistä puutteellisuuksista, ajoissa ja vakavasti ajattelisivat, kenelle he uskovat realisoitavaksi tahtonsa bulletiineissä. Agitaattorien, valtuutettujen henkilöiden on käytävä tällaisten valitsijoiden kotona ja keskustelulla autettava heitä valitsemaan henkilöt — perheen jäsen, persoonallinen tuttava, asuntonaapuri, työtoveri jne., joka voi auttaa lukutaidotonta tai invaliidia vaalipäivänä. Jokaisen tällaisen apulaisen kansalaisvelvollisuutena on rehellisesti täyttää avunpyytäjän tahto, tarkoin määrättynä hetkenä kohdata hänet, ohjata vaalipaikalle, ottaa hänelle bulletiinit ja bulletiinien kuoret, mennä täyttämispaikalle, auttaa bulletiinien täyttämisessä.

Vaalialueiden vaalikomissioiden on huolehdittava valitsijoiden tästä kategoriasta. Niin kaupungeissa, kuin myöskin maaseudulla ei ole minkäänlaista vaikeutta antaa joulukuun 12 päiväksi vaalialueen vaalikomissille auto tai hevonen. Voidaan ennakolta sovittuna aikana tuoda vaalipaikalle ja viedä kotiin jokainen valitsija, joka ei fyysillisten puutteellisuuksiensa vuoksi voi itse saapua vaalipaikalle.

On tarpeen agitatsio-propaganda- ja organisatsiotyö, auttaaksemme jokaista lukutaidotonta ja fyysillisistä puutteellisuuksista kärsiviä valitsijoita olemaan vaalipäivänä tahtonsa haltijana, etteivät he joutuisi epärehellisen "neuvonantajan" ansoihin.

("Pravdasta")

Työläisten elämä ennen ja nyt

On parhaillaan päivällisaika. Onegan tehtaan työläisiä ja työläisnaisia on kokoontunut punanurkkaan kuuntelemaan agitaattoria vaalikysymyksistä. Keskustellen ja mielipiteitä vaihtaen aika kuluu nopeasti. Vanhat työläiset kertovat mielenkiintoisia tosiasioita menneiltä jo eletyiltä ajoilta.

— Muistan hyvin, kuinka isälläni oli meitä lapsia kaikkiaan seitsemän, — kertoi tehtaan vanha työläisnainen tov. Timofejeva — huolimatta siitä, että isäni teki työtä 10 tuntia ja ylikin päivässä, ansaitsi hän ainoastaan 60 kopekkaa päivässä. Perheemme toimeentulo oli huonoa. Kun minä kasvoin ja opin neulomaan, niin minulle maksettiin työstäni vain rupla kuukaudessa. Nyt minä teen työtä ja kasvatan kuutta lastani, mutta elämme monta kertaa paremmin kuin silloin.

Kiitos kommunistiselle puolueelle ja suurelle johtajallemme tov. Stalinille hauskasta ja onnellisesta elämästä.

32 vaalialueen valitsijoiden kokouksessa

Marraskuun 28 päivänä Uritskin klubilla oli Petroskoin kaupungin 32 vaalialueen valitsijoiden vaalienedellinen kokous. Läsnäolijat suurella mielenkiinnolla kuuntelivat SSSR:n Korkeimman Sovetin deputaattikandidaattien, sovettikansan parhaimpien poikien tt. Ivanovin, Tjurkinin ja Vavashkinin elämäkerrat.

Kokouksessa esiintyneet kehoittivat valitsijoita äänestämään tt. Ivanovia, Tjurkinia ja Vavashkinia.

Suurta iloa ja lämpöä uhkui pensionerin tov. Skokovan puheesta, jossa hän kehoitti kokousta äänestämään tt. Ivanovia, Tjurkinia ja Vavashkinia. Hän lyhyesti kertoi kokoukselle, kuinka hänen perheensä eli ennen Suurta Lokakuun sosialistista revolutsiota.

— Minä olin seitsemänvuotias, kun menin palkkatöihin. Minun isäni aamuhämärästä iltapimeään työskenteli Onegan tehtaalla. Tästä orjatyöstä palkan maksoivat jauhoissa, rahaa ei saanut vaatiakaan. Isäni perhe kärsi tavatonta puutetta. Ravintona oli ainoastaan leipä.

Suuri Lokakuun revolutsio teki lopun elämämme kurjuudesta.

Joulukuun 12 päivä on historiallinen päivä. Me tulemme valitsemaan deputaattejamme SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin. Minä kehoitan kaikkia valitsijoita äänestämään sovettikansan parhaimpien poikien — tt. Ivanovin, Tjurkinin ja Vavashkinin puolesta, jotka ovat loppuun asti antautuneet Leninin-Stalinin puolueen asialle, jotka antavat elämänsäkin, jos tarvis tulee, kaikkien työtätekevien hyväksi.

Ennen revolutsiota minä köyhän talonpojan poikana, — lausui tov. Porin, — en voinut ajatellakaan opiskelusta. Ainoastaan sovettivallan ansiosta, mikä on antanut meille kaikille oikeuden sivistykseen, minä batrakki pääsin kommunistiseen maatalouskorkeakouluun.

Minä kehoitan kaikkia valitsijoita antamaan äänensä ihanan synnyinmaamme parhaimpien poikien, Leninin-Stalinin puolueen asialle rajattomasti uskollisten deputaattikandidaattiemme tt. Ivanovin, Tjurkinin ja Vavashkinin puolesta.

Kokous lähetti tervehdyssähkösanomat Stalinilaisen Konstitutsion luojalle, Leninin uskollisimmalle työtoverille — toveri Stalinille ja RSFSR:n valistusasiain kansankomissaarille, Korkeimman Sovetin deputaattikandidaatille tov. Tjurkinille.

Kokouksen jälkeen läsnäolijoille esitettiin kinofilmi "Kolmetoista".

Krishevets.

Matroosan vaalikomissin puutteellisuuksista

Suuri osa valitsijoista Matroosassa on suomalaisia, joista useimmat eivät vielä tiedä missä vaalikomissi sijaitsee. Tämä johtuu siitä, ettei vaalikomissi ole vielä saattanut olinpaikkaansa kaikkien valitsijain tietoon eikä asettanut edes ilmoitustakaan osotteestaan niin suomen- kuin venäjänkielelläkin. Ei ole myöskään tiedoitettu valitsijoille siitä, missä on nähtävänä valitsijain luettelo, että jokainen valitsija voisi käydä tarkastamassa, onko hänen nimensä, sukunimensä ja osotteensa luetteloissa ja onko ne oikein kirjoitettuina. Kaikki tämä todistaa sitä, ettei vaalikomissi tee mitään vaaleihin valmistautumiseksi bolshevistisesti, vaikka SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivään on jälellä enää 11 päivää.

Valitsija.

Sosialistisia sitoumuksia täytetään

Kannussuon mekanisoidun baasan stahanovilaiset valmistautuessaan Lokakuun revolutsion XX vuosijuhlaan sitoutuivat kasaamaan 17 fm ja hakkaamaan 13 fm henkilöä kohti päivässä. Kuluvan kuun toisella dekaadilla kasasi esim. **Huoti Kusmin** 25 fm päivää kohti. **Karjalainen** ja **Kaliinin** 19 fm, **H. Tuominen** 18 fm jne. Hakkuussa **Gellberg** ja **Seppälä** hakkasivat 17 fm päivässä, **Paavo Saari** ja **Pitkänen** 16 fm ja **Kangas** 15 fm päivässä.

Valmistauduttaessa Korkeimman Sovetin vaaleihin ja metsätyöläisten neuvottelukokoukseen Kukkopuron alueen metsätyöläiset päättivät edelleen kehittää stahanovilaista liikettä niin, että jokainen metsätyöläinen tulee vedettyä stahanovilaiseksi ja haastoivat Pilsamon ja Pölysenlammin alueiden työläiset tekemään samoin.

Kaikki mahdollisuudet on kehittää stahanovilaista liikettä ja sillä voimistuttaa metsätyötehtävän täyttöä.

Rekin.

Sovettiliiton lehdistön palstoilta

Ennenkuulumaton hunajasato

Primorskin alueen kolhoosi "Peredovik" sai tänä vuonna erikoisen suuren hunajasadon — 1.525 puutaa. Kolhosnikkojen arvelujen mukaan tämmöistä satoa kolhoosilla ei ole ollut milloinkaan. Kolhoosin parhaat udarnikat saivat työpäivää kohden 30—35 puutaa hunajaa.

Kolhoosin kuuluisa mehiläistenhoitaja Kuzma Sagaidatshnyi keräsi 98 mehiläispesästä 400 puutaa mettä.

Samoin Vasilij Ljutshalov keräsi 78 pesästä — 313 puutaa. Yltäkylläisyydessä asuvat tänä vuonna "Peredovik" kolhoosin kolhosnikat.

("Tiho-okeanskaja zvezda")

Satumaisia rikkauksia

Vladivostokiin palasi retkeltään Tiedeakatemian Kaukaisen Idän filiaalin geokemiallinen retkikunta, joka suoritti tiedustelutöitä Selemzhi ja Burei jokien ylängöillä. Sieltä löydetyt kokeet osoittivat, että näillä seuduilla on äärettömät rikkaudet kultaa, molibdenia ja muita kallisarvoisia metalleja.

Retkikunta toi Vladivostokiin erilaisten jalometallien näytteitä ja luovutti ne Tieteellisen akatemian kemialliselle instituutille.

("Krasnoje znamja").

"LILLIPUT"-VALOKUVAUSAPARAATTEJA

Leningradin OGPU:n nim. om. optillis-mekaaninen tehdas laski liikkeelle 1.000 "Lilliput"-valokuvausaparaattia. Ne on valmistettu plastmassasta. Aparaatilla otetaan kuvia 24 ja 25 millimetrin levyisen kinonauhan avulla. Hinta on ainoastaan 30 ruplaa.

("Kurortnaja gazeta")

Joet ovat jääpeitteessä

Sovettiliiton eri puolilta tiedottavat, että pohjoisosissa joet ovat jo jäässä. Vahvassa jääpeitteessä ovat Jenisei, Ob, Irtysh, Lena, Selenga, Amur ym. Siperian ja Kaukaisen Idän joet. Purjehduskausi on päättynyt ylä-Volgalla, Moskova ja Oka joissa ja Moskova-Volgan kanavalla.

Valppaus

Puna-armeijalaiset Grigorjev, Jerohtejev, Savin ja Gluschenko kiiruhtivat joukko-osastoonsa. Tie kulki rautatien poikki. Äkkiä he näkivät kaksi tuntematonta, joilla oli tekeillä jotain rautatien pengermällä. Nähtyään puna-armeijalaiset he yrittivät paeta pengermältä pois. Puna-armeijalaiset olivat vakuutettuja, että heidän edessään oli vihollisia. Gluschenko, Savin ja Grigorjev lähtivät takaa-ajamaan. Jerohtejev kiiruhti sille paikalle, josta tuntemattomat juuri pakenivat. Täällä hän näki ison kasan kiviä. Diversantit aikoivat järjestää junaonnettomuuden.

Jerohtejeville oli tiedossa, että rautatielinja oli ylikuormitettu. Kiireesti hän heitti päällystakkinsa ja ryhtyi työhön. Yksi toisensa jälkeen kivet vierivät penkereeltä.

Kauempana jo kuului veturin vihellyksiä. Kolmen neljän minuutin perästä kiiti puna-armeijalaisen ohi pauhinalla pitkä ja raskas juna. Junaonnettomuus tuli vältetyksi.

Vihollisen ei onnistunut paeta. Diversantit vietiin esikuntaan.

Kaikille yllämainituille puna-armeijalaisille on lausuttu julkiset kiitokset.

("Krasnoje znamja").

Halifaxin Berlinin matkan jälkikaikuja

Ärtyisiä lausuntoja Ranskasta

Paris, (TASS). Poliittisissa piireissä kasvaa ärtyisyys niiden julkeiden vaatimusten johdosta, mitä Hitler asetti keskusteluissaan Halifaxin kanssa. Hyvin luonteenomainen on marraskuun 26 päivän pääkirjoitus "Euvre Nouvellessa", mikä tavallisesti on äärimmäisen maltillinen. Sanomalehti kirjoittaa, että "Saksan vaatimusten hyväksyminen merkitsisi sitä, että Europaa ei enään ole olemassa. Se merkitsisi niiden kansojen poliittisen riippumattomuuden ja alueellisen kokonaisuuden kieltämistä, mitkä panevat toivonsa Ranskaan"

Minkälaisen vastaanoton Halifax sai Berlinissä

Paris, (TASS). Täkäläisissä poliittisissa piireissä on herättänyt paljon keskustelua se välinpitämättömyys, minkä Halifax sai osakseen Berlinissä saksalaisten taholta.

Osoitetaan, että Hitler, joka kieltäytyi saapumasta Berliniin neuvottelemaan Halifaxin kanssa, pakottaen viimeksimainitun matkustamaan Berhtesgadeniin, löysi kuitenkin mahdollisuuden saapua Berliniin Japanin lähettilään järjestämään bankettiin japanilais-saksalaisen sopimuksen vuosipäivän johdosta. Sitäpaitsi Halifaxia vastaanottamassa Berlinin asemalla oli ainoastaan pöytäkirjaosaston tirehtööri, ja saattamassa ei ollut asemalla yhtäkään virallista henkilöä.

Parisissa muistellaan samanlaista välinpitämätöntä suhtautumista myöskin Simoniin ja Edeniin heidän käydessään muutama vuosi sitten Berlinissä. Mainitaan, että saksalaiset ovat tietoisesti ottaneet tällaisen menettelytavan englantilaisia kohtaan, katsoen, että se antaa heille myönteisiä tuloksia.

Agressorien demonstratiiviset ilmoitukset

Tokio, (TASS). On julaistu Saksan ja Italian lähettiläiden sekä Japanin ulkoministerin Hirotan erikoislausunnot japanilais-saksalaisen sopimuksen vuosipäivän johdosta. Hirota osoittaa lausunnossaan, että sopimuksen arvo on huomattavasti kohonnut sillä, että Italia on myöskin yhtynyt tähän sopimukseen ja että "kolmen valtion sopimus" on jo myönteisesti vaikuttanut Kiinan tapahtumien kehitykseen.

Berlin, (TASS). Saksalais-japanilaisen "kominterninvastaisen sopimuksen" vuosipäivän johdosta Japanin lähetystössä Berlinissä oli vastaanotto, jossa olivat läsnä Saksan hallituksen edustajat sekä Hitler, Lontoosta saapunut Ribbentrop, Italian lähettiläs Saksassa Attolico ym.

Mainitun "vuosipäivän" yhteydessä saksalaiset lehdet lörpöttelevät ilmi "kominterninvastaisen" liiton agressiiviset pyrkimykset. Esimerkiksi sotilas- ja pörssipiirien äänenkannattaja "Berliner Börzen-Zeitung" "kominterninvastaiselle" sopimukselle omistetussa kirjoituksessaan lausuu, että "Japani, marssiessaan nykyään Kiinassa, toteuttaa rauhan suhteen samanlaisia puolustustehtäviä Kaukaisessa Idässä, kuin Saksa ja Italia Europassa."

Japanin sotilaskopla valmistelee uusia provokatsioita

Shanghai, (TASS). Ulkomaalaisista piireistä saatujen luotettavien tietojen mukaan, japanilaiset heittivät marraskuun alussa Kalganiin 500 venäläistä valkokaartilaista, jotka sittemmin oli lähetetty Suijuaniin. Japanilaisten sotilasviranomaisten aikomuksena on käyttää näitä valkokaartilaisia provokatsioiden järjestämiseen Mongolian kansantasavaltaa vastaan.

Francon selkäpuolella

Sveitsiläinen sanomalehti "National Zeitung" laajassa kirjoituksessaan selittää hiljattain ilmestyneen Antonio Ruisa Vilaplanan kirjaa, mikä on ilmestynyt nimellä "Minä todistan... Vuosi palvelustani kansallisessa Espanjassa". Kirjan tekijä — entinen Burgosin oikeusvirkailija, — kuvaa fasistista terroria ja erikoisen jännittynyttä tilannetta kenraali Francon valtaamassa Espanjassa.

Kirjan tekijä ei, hänen sanojensa mukaan, voinut kestää kaikkia kauhuja ja julmuuksia ja karkasi "Burgosin inkvisitsiosta". "Se, mitä tapahtuu kenraali Francon valtaamalla Espanjan alueella, — kirjoittaa hän, — synnyttää jokaisessa espanjalaisessa patriootissa suuren vihan ja inhon tunteen".

Tavattomalla inholla lausuen mielipiteensä fasistisista kenraaleista, Vilaplana vakuuttaa niiden välillä, ja muunmuassa Francon ja Keipo del Ljanon välillä olevan lakkaamattoman taistelun vallasta. Tekijä alleviivaa, että valtaamallaan alueella Francolla ei ole minkäänlaista auktoriteettia, vaan päinvastoin häneen suhtaudutaan vihalla ja inholla. "Järjestystä" Franco pitää yllä ainoastaan tavattoman terrorin ja julmuuksien avulla. Francon henkivartiossa ovat marokkolaiset, sillä espanjalaiset eivät nauti hänen luottamustaan. Franco pelkää esiintyä yleisissä paikoissa ja elää sangen itseensäsulkeutunutta elämää.

Huomattavan osan kirjastaan tekijä omistaa saksalaisten ja italialaisten fasistien isännöimisen kuvaamiselle Francon valtaamalla alueella. Espanjan kansan vihaamat italialaiset ja saksalaiset fasistit "käyttäytyvät kuin valloittajat valtaamassaan maassa ja suhtautuvat espanjalaisiin, sekä myöskin sotilasviranomaisiin, kuin siirtomaiden asukkaihin". Todisteeksi tekijä esittää paljon esimerkkejä siitä, kuinka saksalaiset ja italialaiset fasistiset upseerit röyhkeästi heittävät espanjalaisia ulos hotelleista, vaunujen hyteistä, kieltävät heiltä pääsyn huvittelupaikkoihin jne. Tämä johtaa lukuisiin yhteentörmäyksiin espanjalaisten ja ulkomaalaisten fasistien välillä. On luonteenomaista, että monissa yhteisissä paikoissa viranomaiset erikoisilla plakaateilla kehoittavat espanjalaisia "olemaan kohteliaita" italialaisia ja saksalaisia interventteja kohtaan.

Hitlerin suunnitelmat Liettuan ja Latvian valtaamisesta

Varsova, (TASS). "Illustrovanny Kurjer Tsodzenny" tiedottaa, että Kaunasista on saatu levottomia tietoja sotilaskapinan valmistamisesta Liettuassa Saksan taholta nykyisen hallituksen kukistamiseksi ja vallan antamiseksi Valdemarasin johtamille saksalaismielisille liettualaisille.

Kirjeenvaihtajan sanojen mukaan, kapinan alkuna olisi pitänyt olla Valdemarasin vapauttaminen vankilasta. "Siinä tapauksessa, jos tämä suunnitelma epäonnistuisi, — kirjoittaa sanomalehti, — viimeistään kevääseen mennessä on odotettava saksalaisten mekanisoitujen divisioiden, niinsanottujen "Baltian vapaaehtoisen armeijan" tunkeutuminen Liettuaan. Sitäpaitsi tämä tunkeutuminen tulee tapahtumaan ilman sodan virallista julistamista". Kirjeenvaihtajan sanojen mukaan, Saksan suunnitelma edellyttää ei ainoastaan Liettuan, mutta myöskin Latvian valtaamista.

Schaht saanut virkaeron

Berlin, (TASS). Marraskuun 27 päivänä julaistiin virallinen tiedonanto Schahtin vapauttamisesta talousministerin tehtävistä. Mutta samanaikaisesti Schahtin sanotaan jäävän Valtakunnan pankin puheenjohtajaksi. Tiedonannossa sanotaan, että "Erikoisista ansioista Schahtille omistetaan Hitlerin määräyksestä "Imperiumin salkuttoman ministerin" nimitys".

Kuten on tunnettua, huhut Schahtin virkaerosta ovat jo olleet liikkeellä pitkän ajan. Schahtin eroaminen on tulos räikeistä erimielisyyksistä hänen ja Göhringin välillä etupäässä sotaan valmistautumisen kysymyksissä. Schaht vastusti pienvoittoisia pääomasijoituksia vastaan kalliiksitulevien raaka-ainesurrogaattien valmistusta varten. Schahtin eron jälkeen tulevat keskitetyksi Göhringin käsiin Saksan sotaan valmistautumisen kaikki tärkeimmät taloudelliset alat.

Ranskan lehdistö Schahtin eroamisesta

Paris, (TASS). Ranskan lehdistö yksimielisesti katsoo, että Schahtin eroaminen talousministerin toimesta merkitsee Saksan fasistisen puolueen äärimmäisen siiven voittoa, sodansytyttämispolitiikan voittoa ja Saksan ekonomiikan täydellistä sovelluttamista sodan tarpeiden palvelukseen.

"Populaire" kirjoittaa, että Schahtin eroaminen on Hitlerin ensimmäinen julkinen vastaus Englannin ehdotuksiin ja avansseihin.

Kuten sanomalehti "Excelsior" toteaa, Saksassa muodostunut tilanne merkitsee sitä, "että kenraali Göhring tulee tästä lähtien Saksan talouden ehdottomaksi diktaattoriksi".

Japani ehdottaa "rauhaa"... Kiinan täydellisen antautumisen ehdolla

Japanin pääministerin Konoen lausunto

Tokio, (TASS). Domei Tsusin tiedonannon mukaan, Japanin ulkoministeri Konoe keskustelussa lehdistön edustajien kanssa lausui:

"Japani on valmis hyväksymään Kiinan minkä tahansa askeleen rauhaan ehdolla, että Kiina kieltäytyy japaninvastaisesta politiikastaan, ja suostuu kiinteään yhteistoimintaan Japanin kanssa sekä antaa konkreettiset todisteet Kiinan rauhanaikomuksista. Mutta jos Kiina päättää jatkaa sotaa, Japani antaa Kiinalle kuolettavan iskun". "Shanghain suhteen, — lisäsi Konoe, — Japanilla ei ole mitään määrättyä suunnitelmaa. Kaikki riippuu japanilais-kiinalaisista neuvotteluista. Minä en ole mitään kuullut Shanghain hallinnan antamisesta Japanin hegemonialle."

Japani uhkaa Englantia ja Yhdysvaltoja

JAPANILAISEN KENRAALIN HÄIKÄILEMÄTÖN ILMOITUS

Tokio, (TASS). "Iomiurin" tiedonannon mukaan, japanilaisten sotajoukkojen komentaja Shanghain rintamalla Matsui marraskuun 25 päivänä ilmoitti ulkomaisten lehtien kirjeenvaihtajille, että "jos Nankinin hallitus on sietänyt Englannin ja Yhdysvaltojen vaikutusta Shanghaissa, niin meidän on tehtävä kokonaan mahdottomaksi tämä vaikutus Jantzy-joen laaksossa".

Mitä tulee kansainväliseen kaupunginosaan, lausui edelleen Matsui, niin "siinä tapauksessa jos meidän vaatimuksemme eivät tule tyydytetyiksi, me olemme valmiit ryhtymään ratkaiseviin toimenpiteisiin".

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем в редактор на терпала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск. Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел объявлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А — 2001 Заказ № 3858 Тираж 5960